

Liahona

OMSLAGARTIKEL:
het getuigenis van
de profeet over de
Godheid, p. 2.

Geroepen om me
ellendig te voelen?
p. 26

Lauwermeisje was één
dag burgemeester, p. 44

De volgende stap:
de jongevrouwen,
p. K10.



Juli 2006 106e jaargang Nummer 7
LIAHONA 26987-120

Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van
Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Gordon B. Hinckley,
Thomas S. Monson, James E. Faust

Raad der Twaalf: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales,
Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf,
David A. Bednar

Verantwoordelijk redacteur: Jay E. Jensen

Adviseurs: Monte J. Brough, Gary J. Coleman,
Yoshihiko Kikuchi

Hoofdredacteur: David L. Frischknecht

Directeur redactie: Victor D. Cave

Senior redacteurs: Larry Hiller, Richard M. Romney

Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Hoofdredacteur: Victor D. Cave

Assistent-hoofdredactrice: Jennifer L. Greenwood

Mederedacteurs: Ryan Carr, Adam C. Olson

Assistent-redactrice: Susan Barrett

Redactiemedewerkers: Shanna Butler, Linda Stahle Cooper,

Lafrene Porter Cavitt, R. Val Johnson, Carrie Kasten, Melvin

Leavitt, Sally J. Odekir, Judith M. Pallar, Vivian Paulsen,

Jennifer Ross, Christy Rusch, Don L. Searle, Rebecca M.

Taylor, Roger Terry, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe,

Julie Wardell, Kimberly Webb

Directiesecretaresse: Monica L. Dickinson

Marketing manager: Larry Hiller

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki

Art-director: Scott Van Kampen

Productiemanager: Jane Ann Peters

Medewerkers ontwerp en productie: Cali R. Arroyo,

Collette Nebeker Aune, Brittany Jones Beahm, Howard G.

Brown, Julie Burdett, Thomas S. Child, Reginald J.

Christensen, Kathleen Howard, Denise Kirby, Todd R.

Peterson, Randall J. Paxon

Directeur drukwerk: Craig K. Sadgwick

Directeur distributie: Kris T. Christensen

Vertaling:

CPB Vertaalbureau

Heschedad 1, NL-5341 GS Oss

Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Gravesluis 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Kopij liefst op diskette, of per e-mail naar

nieuws@liahona.nl

Abonnementenadministratie:

Klanten-service distributiecentrum Frankfurt

Tel. 00800 32324357

Fax 0049 6172 492860

Abonnementprijs:

EUR 16,00. Het jaarabonnement kan elk gewenst moment

ingaan. Bij voorkeur bestellen via uw unit. Bij rechtstreeks

bestellen uw creditcardnummer vermelden.

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen aan:

Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street,

Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of per e-mail naar:

liahona@ldschurch.org

De Liahona (een woord uit het Boek van Mormon dat

'kompas' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd in

het Albanees, Armeens, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano,

Chinees, Deens, Duits, Engels, Est, Fijisch, Fins, Frans, Grieks,

Haitiaans, Hindi, Hongaars, Indoneesisch, Italiaans, Japans,

Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagassisch,

Marshalleilands, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens,

Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samaraans, Samoaans,

Singalees, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Tamil,

Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees, Uslands

en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

© 2006 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbe-

houden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de Liahona mag gereproduceerd

worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk

of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als

de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteurs-

recht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office,

50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA;

e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

U kunt de Liahona in vele talen terugvinden op het internet

onder www.lds.org. Engelstalige lectuur staat onder 'Gospel

Library'. Voor andere talen, klik op de wereldkaart.

For Readers in the United States and Canada:

July 2006 Vol. 106 No. 7: LIAHONA (USPS 311-480) Dutch

(ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of

Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple,

Salt Lake City, UT 84150, USA subscription price is

\$10.00 per year; Canada, \$14.00 plus applicable taxes.

Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah, and at

additional mailing offices. Sixty days' notice required for

change of address. Include address label from a recent

issue; old and new address must be included. Send USA

and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center

at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971.

Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)

may be taken by phone. (Canada Poste Information:

Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake

Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,

Salt Lake City, UT 84126-0368.

LIAHONA, JULI 2006

VOOR VOLWASSENEN

- 2 Boodschap van het Eerste Presidium: in dit goddelijke drietal geloof ik
President Gordon B. Hinckley
- 14 Op de vleugels van arenden
Ouderling Dieter F. Uchtdorf
- 20 De gezangen van de rechtvaardigen
- 25 Huisbezoekboodschap: het gezin toerusten
- 30 De volheid van het evangelie: de natuurlijke
mens afleggen
- 32 Cambodja — land van groeiende vrede
Marissa A. Widdison
- 36 De ketenen van zonde breken
Ouderling H. Ross Workman
- 40 Ervaringen van heiligen der laatste dagen
Ga bij de jongens kijken
Mary Rich Goodwin
Mijn beslissing stond vast
Yazmin Ojeda
De zegen *Joel R. Bryan*
- 48 Post

36 De ketenen van
zonde breken



IDEËËN VOOR DE GEZINSAVOND

Met behulp van deze pagina
kunt u de Liahona gebrui-
ken om uw onderwijs in
de kerk, maar ook thuis,
te verrijken.

'Per schip, handkar of
tennisschoen', p. 10:

Doe alsof jullie ont-
dekkingsreizigers zijn
en maak een kaart die iemands
reis door het leven voorstelt. Ga in
het getuigenis van de Portugese
jongeren op zoek naar goede
eigenschappen en evangeliebegin-
selen waarmee jullie de reis veilig
kunnen afleggen. Zet die op de
kaart. Getuig dat we moedig een

goede koers kunnen uitstippelen
die tot Jezus Christus voert.

'Op de vleugels van
arenden', p. 14: Laat de
gezinsleden van een blaadje
vliegtuigjes vouwen en kijk
welke het verste vliegt.
Bespreek wat je nodig

hebt om een echt vliegtuig te
bouwen. Lees het verhaal over
de gebroeders Wright en zoek
de drie voorwaarden van een
succesvolle vlucht op. Vraag de
gezinsleden het artikel te lezen
en daarna te vertellen welke drie
beginselen op ons leven van
toepassing zijn.



VOOR JONGEREN

- 9 Korte boodschappen
Mijn beproeving blijmoedig dragen
María Luisa González Haro
- 10 Per schip, handkar of tennisschoen *Adam C. Olson*
- 24 Poster: onderlinge steun
- 26 Beledigingen, blaffende honden en regenbuien
Katharina Betz Birch
- 44 Eén dag burgemeester
Paul VanDenBerghe

26 Beledigingen,
blaffende honden
en regenbuien



Ga op zoek naar de KGW-ring
in deze uitgave en denk eraan dat
je altijd bidt.

'De ketenen van zonde breken', p. 36: Lees de paragraaf 'Geestelijke gevangenschap' en bespreek specifiek wat ons in geestelijke slavernij brengt. Schrijf de antwoorden op strookjes papier en maak er een papieren keten van. Lees de laatste twee alinea's van het artikel en bespreek hoe wij met de hulp van de Heiland de ketenen van zonde kunnen breken. Brek de schakels in de papieren keten en bespreek hoe we vrij van geestelijke slavernij kunnen blijven.

'Mijn zuster, mijn voorbeeld', p. K8: Bespreek wat het inhoudt eerlijk te zijn. Lees het citaat van president

James E. Faust voor. Deel behalve de verhaaltjes in het artikel nog andere verhalen uit over eerlijkheid en oneerlijkheid. Laat elk gezinslid zijn of haar verhaal voorlezen of uitbeelden en bespreek de zegeningen die uit eerlijkheid voortvloeien.

'Gezegend door de priesterschap', p. K14: Laat voorwerpen zien met zowel stoffelijke als geestelijke waarde. Vraag de gezinsleden aan te wijzen welke de meeste waarde hebben. Lees het artikel voor. Kijk weer naar de voorwerpen en bespreek waarom ze van waarde zijn. Getuig dat het noodzakelijk is om ons te concentreren op zaken van geestelijke waarde.

DE KINDERVRIEND: VOOR KINDEREN

- K2 Luister naar de stem van een profeet: breng geloof in je leven *President Thomas S. Monson*
- K4 Participatieperiode: onze hemelse Vader hoort en verhoort gebeden *Linda Magleby*
- K6 Uit het leven van president Wilford Woodruff: hier is het
- K8 Mijn zuster, mijn voorbeeld *Shanna Butler*
- K10 Welkom bij de jongevrouwen *Kimberly Webb*
- K13 Sabbatdoos: potloodspel
- K14 Van vriend tot vriend: gezegend door de priesterschap *Ouderling Douglas L. Callister*
- K16 Bijzondere getuige: raad eens wie?



K10 Welkom bij de
jongevrouwen

OP DE OMSLAG

Johannes de Doper doopt Jezus, Greg K. Olsen; kopiëren niet toegestaan.

OMSLAG DE KINDERVRIEND

Foto Miriam Oliveira Versiani Nery, geënceneerd.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

K=De Kindervriend	Lofzangen 20
Beproevingen 9, 20	Natuurlijke mens 30
Cambodja 32	Normen 44
Eerlijkheid K8	Opleiding 44
Familiegeschiedenis 32	Opoffering 36
Financiën 25	Persoonlijke vooruitgang K10
Gebed 14, K6	Pioniers K6
Gehoorzaamheid K8	Priesterschapszegens 9, 32, 42, K14
Geloof K2	Sabbatdoos K13
Gezinsavond 1	Schriftstudie 14
Godheid 2	Tempel 25, 41
Heilige Geest 2 14	Verzoening 30
Hemelse Vader 2, 14	Voorbeeld 10, 41, 42, K8
Houding 9, 14, 26	Wekelijkse activiteiten-avond 24, K10
Huisbezoek 25	Zelfbeheersing 14, 30
Huisonderwijs 8, 42	Zendingswerk 26, 32
Humanitaire hulp 32	Zonde 36
Inspiratie 40	Zustershulpvereniging 25
Jezus Christus 2, 30, 36	
Jongevrouwen K10	
Keuzevrijheid 14, 30, 36	

Res
Book Area
M205.5
S838D4
2006
July

'WIJ GELOVEN IN **GOD**, DE EEUWIGE VADER...

Ik geloof zonder enige twijfel of enig voorbehoud in God, de eeuwige Vader. Hij is de grote Schepper, de Heerser van het heelal.

In dit goddelijke drietal geloof ik

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Het eerste geloofsartikel is alle leden van de kerk ongetwijfeld bekend. Het is een geloofspunt van cruciale betekenis voor onze godsdienst. Het is veelzeggend dat de profeet Joseph, toen hij de voornaamste elementen van onze leer opschreef, dit op de eerste plaats zette:

'Wij geloven in God, de eeuwige Vader, en in zijn Zoon, Jezus Christus, en in de Heilige Geest' (Geloofsartikelen 1:1).

De voorname plaats die deze verklaring inneemt, is in overeenstemming met een andere uitspraak van de profeet:

'Het eerste beginsel van het evangelie is het karakter van God grondig te leren kennen' (*History of the Church*, deel 6, p. 305).

Deze uitermate belangrijke en allesomvattende verklaringen zijn in harmonie met de woorden die de Heer in zijn grote hogepriesterlijk gebed heeft uitgesproken:

'Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt' (Johannes 17:3).

Een paar jaar geleden las ik een folder die door een criticaster was geschreven, een vijand van de kerk die erop uit was om het geloof van de zwakken en onwetenden te ondermijnen. In de folder herhaalde hij de

misvattingen die al meer dan anderhalve eeuw de ronde doen. Hij beweerde uit te leggen wat u en ik als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen geloven.

Zonder onze vrienden van andere geloofsrichtingen, van wie ik velen persoonlijk ken en ten zeerste respecteer, voor het hoofd te willen stoten, grijp ik deze gelegenheid aan om mijn standpunt over dit uitermate belangrijke theologische onderwerp uiteen te zetten.

Ik geloof zonder enige twijfel of enig voorbehoud in God, de eeuwige Vader. Hij is mijn Vader, de Vader van mijn geest, en de Vader van de geesten van alle mensen. Hij is de grote Schepper, de Heerser van het heelal. Hij heeft de leiding over de schepping van deze wereld gehad. Naar zijn beeld is de mens geschapen. Hij is een persoon. Hij bestaat echt. Hij staat op zich. Hij 'heeft een lichaam van vlees en beenderen, even tastbaar als dat van de mens' (LV 130:22).

Naar zijn beeld

In het scheppingsverhaal staat: 'God zeide: Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis' (Genesis 1:26).

Kan het nog duidelijker gezegd worden?



Het zijn onderscheiden goddelijke wezens, maar Zij zijn één in doel en streven. Samen brengen Zij dat schitterende, goddelijke plan ten behoeve van de verlossing en verboging van Gods kinderen ten uitvoer.

Verlaagt het God, zoals sommigen ons willen laten geloven, dat de mens naar zijn evenbeeld is geschapen? Integendeel, het behoort bij de mens juist een grotere waardering voor zichzelf als zoon of dochter van God op te roepen. De woorden van Paulus aan de heiligen in Korinte gelden net zozeer voor ons als voor de mensen aan wie hij ze schreef:

'Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont?

'Zo iemand Gods tempel schendt, God zal Hem schenden. Want de tempel Gods, en dat zijt gij, is heilig' (1 Korintiërs 3:16-17).

Ik weet nog dat ik ruim zeventig jaar geleden als zendeling sprak tijdens een openlucht-bijeenkomst in Hyde Park (Londen). Terwijl ik aan het woord was, werd ik door iemand onderbroken: 'Waarom houdt u zich niet aan de leerstelling in de Bijbel. In Johannes staat: "God is geest"?'

Ik opende mijn Bijbel en sloeg het vers op dat hij net had geciteerd en las het in zijn geheel voor:

'God is geest en wie Hem aanbidden, moeten aanbidden in geest en in waarheid' (Johannes 4:24).

Ik zei: 'Uiteraard is God geest, en dat bent u ook, en de combinatie van geest en lichaam maken van u, en van mij, een levend wezen.'

Eenieder is een tweeledig wezen, bestaand uit lichaam en geest. Iedereen weet dat de dood intreedt als het lichaam sterft, iedereen weet ook dat de geest verder leeft en dat het goddelijke plan, dankzij het offer van de Zoon van God, op een nader te bepalen tijd voorziet in de hereniging van geest en lichaam. Met zijn verklaring dat God een geest is, ontkent Jezus net zo min dat God een lichaam heeft als mijn uitspraak dat ik een geest ben terwijl ik een lichaam heb.

Ik wil mijn lichaam niet gelijkstellen aan zijn lichaam qua voortreffelijkheid, mogelijkheden, schoonheid en uitstraling. Zijn lichaam is eeuwig, het mijne is sterfelijk. Maar dat vergroot alleen maar mijn eerbied voor Hem. Ik aanbid Hem 'in geest en in waarheid'. Ik beschouw Hem

als mijn kracht. Ik bid tot hem om de wijsheid die mij ontbreekt. Ik wil Hem met mijn ganse hart, macht, verstand en sterkte liefhebben. Zijn wijsheid is groter dan de wijsheid van alle mensen samen. Zijn macht is groter dan de kracht van de natuur, want Hij is de almachtige Schepper. Zijn liefde is groter dan de liefde van de mens, want zijn liefde gaat uit naar al zijn kinderen. En het is zijn werk en zijn heerlijkheid om de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van zijn zoons en dochters uit alle geslachten tot stand te brengen (zie Mozes 1:39).

Onze almachtige Vader

'Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe' (Johannes 3:16).

Hij is de Almachtige voor wie ik ontzag en eerbied heb. Ik richt mij in vrezen en beven tot Hem. Ik aanbid Hem en geef Hem eer, macht en heerlijkheid. Hij is mijn Vader in de hemel, die mij heeft uitgenodigd om in gebed tot Hem te komen, om met Hem te spreken, met de belofte dat Hij zal luisteren en antwoorden.

Ik dank Hem voor het licht, het begrip en de kennis die Hij zijn kinderen heeft geschonken. Ik dank Hem voor zijn stem, die krachtige en beloftevolle eeuwige waarheden heeft gesproken. Ik ben dankbaar voor zijn verklaring ten tijde van de doop van zijn Zoon in de Jordaan: 'Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb' (Matteüs 3:17).

Ik ben dankbaar voor een soortgelijke verklaring van Hem op de berg der verheerlijking, waar Hij, en ook engelen, met Jezus en zijn apostelen hebben gesproken. 'En zes dagen later nam Jezus Petrus en Jakobus en zijn broeder Johannes mede en Hij leidde hen een hoge berg op, in de eenzaamheid.

'En zijn gedaante veranderde voor hun ogen en zijn gelaat straalde gelijk de zon en zijn klederen werden wit als het licht.

'En zie, hun verschenen Mozes en Elia, die met Hem spraken.

'Petrus antwoordde en zeide tot Jezus: Here, het is



Ik weet dat Jezus heeft gezegd dat wie Hem heeft gezien, ook de Vader heeft gezien. Kan dat ook niet gezegd worden door menig zoon die op zijn vader lijkt?

...EN IN ZIJN ZOON, JEZUS CHRISTUS...

Toen Jezus zich door Johannes in de Jordaan liet dopen, was de stem van de Vader duidelijk hoorbaar die verklaarde dat dit zijn Zoon was, en manifesteerde de Heilige Geest zich in de vorm van een duif.



goed, dat wij hier zijn; indien Gij het wilt, zal ik hier drie tenten opslaan, voor U een, en voor Mozes een, en voor Elia een.

'Terwijl hij nog sprak, zie, daar overschaduwde hen een lichtende wolk, en zie, een stem uit de wolk zeide: Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb; hoort naar Hem!' (Matteüs 17:1-5.)

Ik dank Hem dat Hij zijn stem weer liet horen toen Hij zijn herrezen Zoon voorstelde aan het volk op het westelijke halfmond: 'Ziet mijn geliefde Zoon, in wie Ik mijn welbehagen heb, in wie Ik mijn naam heb verheerlijkt; luistert naar Hem' (3 Nephi 11:7).

Ik heb eerbied en ontzag en ben dankbaar voor zijn verschijning in deze bedeling, toen Hij de herrezen Heer voorstelde aan de jongen die Hem in gebed had aangeroepen:

...EN IN DE HEILIGE GEEST'

(Geloofsartikelen 1:1).

De Heilige Geest getuigt van de waarheid. Hij leert mensen datgene wat zij elkaar niet kunnen leren.

als afstammeling van David, uit Maria is geboren, dat Hij is verwekt door de Vader en dat zijn geboorte de grote profetische aankondiging van Jesaja heeft vervuld:

'Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouder en men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst' (Jesaja 9:6).

Ik geloof dat Hij de enige volmaakte mens op aarde is geweest. Ik geloof dat zijn woorden licht en waarheid bevatten die, indien ze in acht worden genomen, de wereld zullen

'Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!'
(Geschiedenis van Joseph Smith 1:17.)

Zijn eerstgeboren Zoon

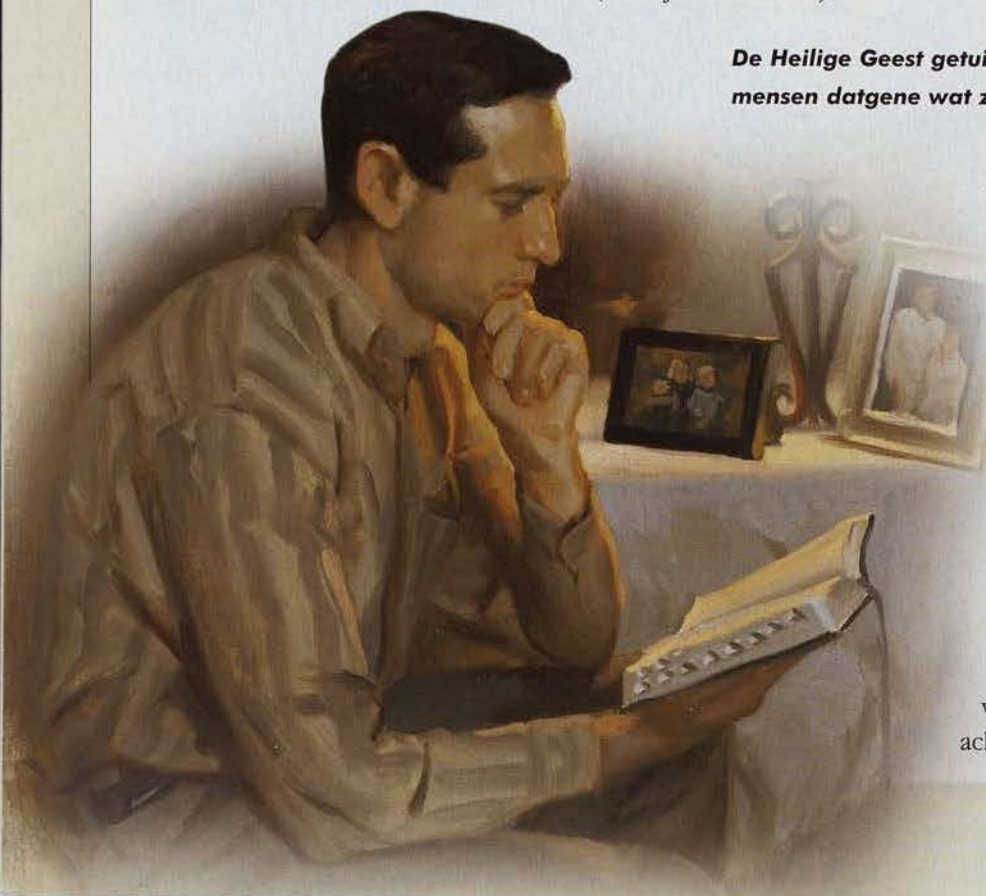
Ik geloof in de Heer Jezus Christus, de Zoon van de eeuwige en levende God. Ik geloof dat Hij de Eerstgeborene van de Vader is en de Eniggeborene van de Vader in het vlees. Ik geloof in Hem als aparte persoon, onderscheiden van zijn Vader. Ik geloof in de verklaring van Johannes die zijn evangelie met deze verheven uitspraak begint:

'In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God.

'Dit was in den beginne bij God. (...)

'Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid' (Johannes 1:1-2, 14).

Ik geloof dat Hij als de beloofde Messias,



redden en de mensheid verhogen. Ik geloof dat zijn priesterschap goddelijk gezag in zich draagt — de macht om te zegenen, de macht om te genezen, de macht om leiding te geven aan de zaken Gods, en de macht om in de hemel te binden wat op aarde is gebonden.

Ik geloof dat Hij met zijn zoenoffer — de offerande van zijn leven op de heuvel Golgota — geboet heeft voor de zonden van de mensheid, waarmee Hij ons heeft bevrijd van de zondenlast op voorwaarde dat wij het kwaad verzaken en Hem navolgen. Ik geloof dat Hij echt uit de dood is herrezen. Ik geloof in de genade van God, die zich kenbaar maakt in zijn offer en verlossing. En ik geloof dat door zijn verzoening ieder van ons uit de dood zal herrijzen. Verder geloof ik dat iedere man en vrouw, iedere zoon of dochter van God, die zich houdt aan de geboden van God, dankzij dat offer de mogelijkheid heeft om eeuwig in verhoging te leven in het koninkrijk van de Vader.

Goddelijke Redder en Verlosser

Niemand groter heeft ooit geleefd. Niemand heeft een vergelijkbaar offer gebracht of een vergelijkbare zegen verleent. Hij is de Redder en de Verlosser van de wereld. Ik geloof in Hem. Ik verklaar ondubbelzinnig en zonder enig voorbehoud dat Hij God is. Ik heb Hem lief. Ik bezig zijn naam in eerbied en bewondering. Ik vereer Hem zoals ik zijn Vader vereer, in geest en in waarheid. Ik dank Hem en kniel voor zijn gewonde voeten, handen en zijde neer, verwonderd over de liefde die Hij mij schenkt.

God zij dank voor zijn geliefde Zoon, die lang geleden tegen ons allen heeft gezegd:

‘Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven;

‘neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen;

‘want mijn juk is zacht en mijn last is licht’ (Matteüs 11:28–30).

Hij leeft, de eersteling van de opstanding. Ik weet dat Hij leeft, nu net zo werkelijk, net zo zeker en net zo in eigen persoon als toen Hij, de herrezen Heiland, tegen zijn ontmoedigde discipelen zei: ‘Komt en houdt de maaltijd. (...)

‘en [Jezus] nam het brood en gaf het hun en evenzo de vis’ (Johannes 21:12–13).

In de Schriften lezen we over nog anderen aan wie Christus zich heeft vertoond en met wie Hij als de levende, herrezen Zoon van God heeft gesproken.

Ook in deze bedeling is Hij verschenen. De mensen die Hem hebben gezien, hebben verklaard:

‘En nu, na de vele getuigenissen die van Hem zijn gegeven, is dit het getuigenis, het laatste van alle, dat wij van Hem geven: dat Hij leeft!

‘Want wij zagen Hem, ja, ter rechterhand Gods; en wij hoorden de stem getuigen dat Hij de Eniggeborene des Vaders is —

‘dat door Hem en in Hem en uit Hem de werelden worden en werden geschapen, en dat de bewoners daarvan voor God gewonnen zonen en dochters zijn’ (IV 76:22–24).

Dat is de Christus in wie ik geloof en van wie ik getuig.

De Heilige Geest

Die kennis komt uit de Schriften, en dat getuigenis komt door de macht van de Heilige Geest. Het is een gave, heilig en schitterend, die door openbaring van het derde wezen in de Godheid tot ons komt. Ik geloof dat de Heilige Geest een persoon van geest is, die een plaats naast de Vader en de Zoon inneemt. Dit drietal vormt de verheven Godheid.

Het belang van die positie wordt duidelijk uit de woorden van de Heer, die heeft gezegd:

‘Alle zonde en lastering zal de mensen vergeven worden, maar de lastering van de Geest zal niet vergeven worden.

‘Spreekt iemand een woord tegen de Zoon des mensen, het zal hem vergeven worden; maar spreekt iemand tegen de Heilige Geest, het zal hem niet vergeven worden, noch in deze eeuw, noch in de toekomstende’ (Matteüs 12:31–32).

Dat de Heilige Geest in oude tijden als lid van de Godheid werd erkend, kunnen we afleiden uit het gesprek tussen Petrus en Ananias. Ananias had een deel van de koopsom van een stuk land achtergehouden.

‘Petrus zeide: Ananias, waarom heeft de satan uw hart vervuld om de Heilige Geest te bedriegen (...)? Gij hebt

niet tegen de mensen gelogen, maar tegen God' (Handelingen 5:3-4).

De Heilige Geest is het derde wezen in de Godheid, de door de Heiland beloofde Trooster die zijn volgelingen zal onderrichten en hen alles in herinnering zal brengen wat Hij tegen hen heeft gezegd (zie Johannes 14:26).

De Heilige Geest getuigt van de waarheid. Hij leert mensen datgene wat zij elkaar niet kunnen leren. Uit die schitterende en uitnodigende woorden van Moroni leren wij dat kennis omtrent de waarheid van het Boek van Mormon 'door de macht van de Heilige Geest' komt. Moroni verklaart vervolgens: 'En door de macht van de Heilige Geest kunt gij de waarheid van alle dingen kennen' (Moroni 10:4-5).

Ik ben er van overtuigd dat deze macht, deze gave, ons tegenwoordig ter beschikking staat.

Drie onderscheiden goddelijke wezens

Aldus geloof ik in God de eeuwige Vader, en in zijn Zoon, Jezus Christus, en in de Heilige Geest.

Ik heb mij in de naam van dit drietal laten dopen. Ik ben in de naam van dit drietal gehuwd. Ik heb geen enkele twijfel dat Zij elk apart bestaan. Dat Zij elk afzonderlijk bestaan bleek duidelijk toen Jezus zich door Johannes in de Jordaan liet dopen. De Zoon van God stond in het water. De stem van de Vader was duidelijk hoorbaar toen Hij verklaarde dat dit zijn Zoon was, en de Heilige Geest manifesteerde zich in de vorm van een duif (zie Matteüs 3:16-17).

Ik weet dat Jezus heeft gezegd dat wie Hem heeft gezien, ook de Vader heeft gezien. Kan dat ook niet gezegd worden door menig zoon die op zijn vader lijkt?

Toen Jezus zijn Vader in gebed aanriep, bad Hij echt niet tot Zichzelf!

Het zijn drie onderscheiden goddelijke wezens, maar Zij zijn één in doel en streven. Samen brengen Zij dat schitterende, goddelijke plan ten behoeve van de verlossing en verhoging van Gods kinderen ten uitvoer.

In zijn grootse, ontroerende gebed in de hof, voordat Hij verraden werd, bad Christus voor zijn geliefde apostelen:

'En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen, die door hun woord in Mij geloven,

'opdat zij allen één zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij en Ik in U, dat ook zij in Ons zijn' (Johannes 17:20-21).

Het is die volmaakte verbondenheid tussen de Vader, de Zoon en de Heilige Geest waardoor dit drietal één wordt in de verheven Godheid.

Het grootste wonder van alle is dat Zij Zich in ons interesseren, en dat wij hun grootste zorg zijn. Ze staan ieder ten dienste. We benaderen de Vader door de Zoon. Hij is onze bemiddelaar voor de troon van God. Hoe fantastisch is het toch dat we zo met de Vader in de naam van de Zoon kunnen spreken.

Ik getuig van deze grootse en verheven waarheden. En dat doe ik door de gave en macht van de Heilige Geest in de heilige naam van Jezus Christus. ■

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

Neem dit artikel na gebed eerst door. Breng het vervolgens zo dat iedereen mee wil doen met de bespreking. Enkele voorbeelden:

1. Vraag de gezinsleden het eerste geloofsartikel op te zeggen. Bespreek van ieder lid van de Godheid het wezen en de rol die ieder heeft. Vertel de ervaring die president Hinckley als zendeling had aangaande het wezen van God. Vraag de gezinsleden hun getuigenis te geven over een lid van de Godheid.

2. Schrijf voor uw bezoek op drie blaadjes een woord, zinsnede of schrifttekst uit het artikel die verwijst naar een lid van de Godheid. Lees op uw bezoek voor wat u op de blaadjes hebt gezet en vraag de gezinsleden aan te geven om welk lid van de Godheid het gaat. Behandel president Hinckleys getuigenis van ieder Persoon.

3. Lees voor wat president Hinckley zegt over de persoonlijke God. Vraag het gezin te vertellen over tijden dat zij een soortgelijke nabijheid hebben gevoeld. Bespreek manieren waarop de gezinsleden hun getuigenis van de Godheid kunnen verdiepen.

MIJN BEPROEVINGEN BLIJMOEDIG DRAGEN

MARÍA LUISA GONZÁLEZ HARO

Toen ik 17 was verruilde ik de ouderlijke woning in Guadalajara voor Benemérito de las Américas, een school van de kerk voor jonge mensen in Mexico. Ik voelde mij daar gelukkig, hoewel mijn gezondheid te wensen overliet. Er stonden altijd mensen voor me klaar die mij wilden helpen en mij moed inspraken, maar mijn gezondheid verslechterde met de dag zonder dat ik wist wat er met mij aan de hand was. Ten slotte kreeg ik een week vrij van school om thuis in Guadalajara behandeld te worden.

Toen ik thuis was, kreeg ik gezichtsverlamming. Ik werd in zorgwekkende toestand met nierfalen in het ziekenhuis opgenomen. Ik zou u niet kunnen zeggen wat er in de daaropvolgende twee weken is gebeurd. Mijn moeder vertelde mij dat ik niets kon zien, horen of eten. De artsen hadden de hoop opgegeven omdat mijn vitale functies het begaven.

Mijn moeder belde de bisschop, die langskwam en mij een zegen gaf.

Ik voelde de kracht van het priesterschap en begon te herstellen. Ik zat een tijdje in een rolstoel, maar was niet bij machte om mijn hoofd omhoog te houden, evenmin kon ik iets zien of horen. De leden van de wijk boden mij alle mogelijke hulp, bovendien baden en vastten zij voor mij, wat mijn herstel ten goede kwam. Ik moest een dialyse ondergaan. Mijn moeder stond een nier af en de artsen deden de transplantatie. Vijf maanden later bleek echter dat mijn lichaam de nier afstootte, en nu ben ik terug bij de dialyse. Ik sta op een wachtlijst voor een andere niertransplantatie.

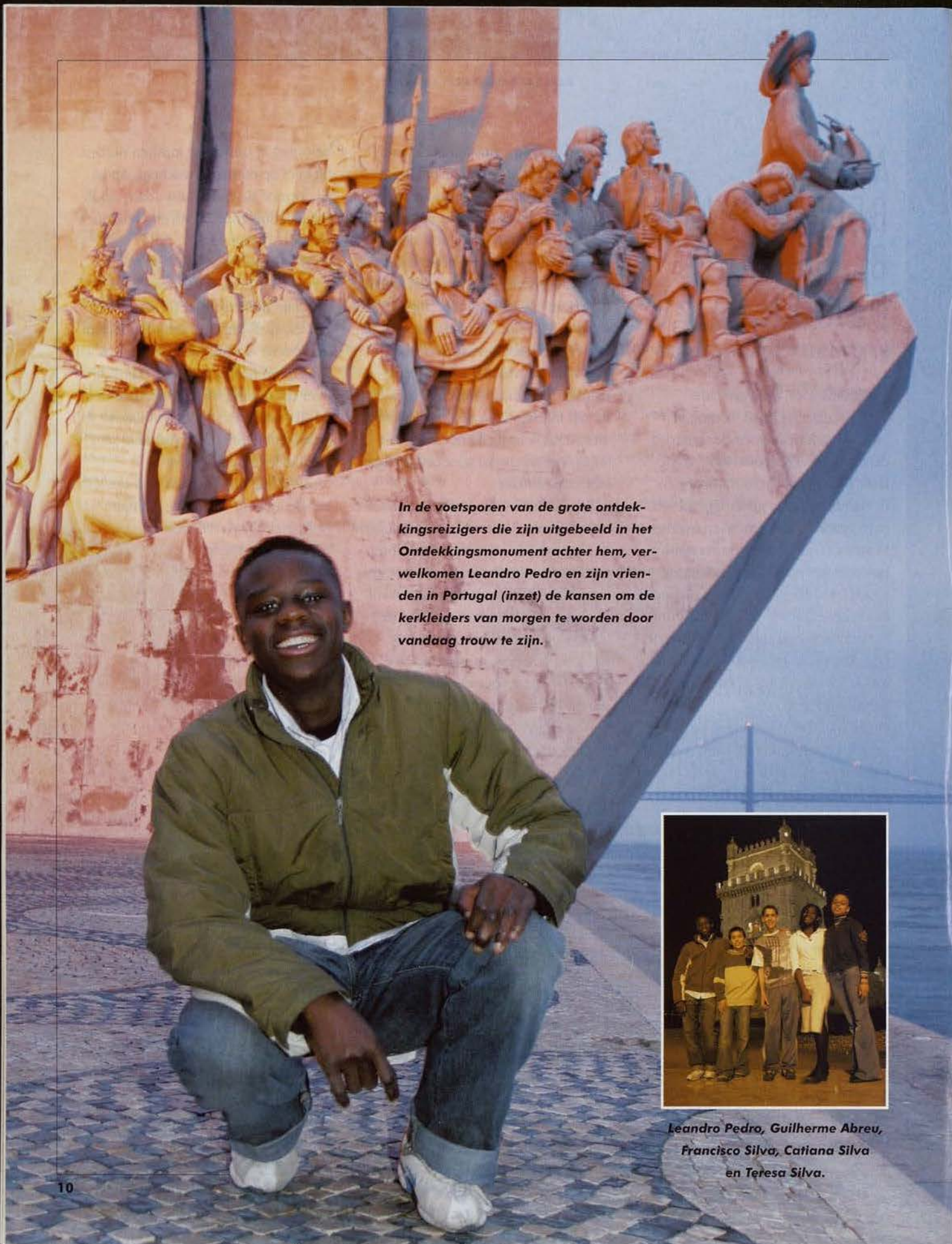
Ondanks al deze problemen heeft mijn hemelse Vader mij in de gelegenheid gesteld om het seminarie af te ronden en mijn Persoonlijke vooruitgang af te maken, waaruit ik veel voldoening put. Ik weet dat ik nog een lange weg te gaan heb voordat ik weer gezond ben, maar ik ben de Heer dankbaar voor deze ervaringen, omdat mijn getuigenis erdoor is gegroeid en met de dag blijft groeien. Ik denk dat we allemaal verschillende hindernissen hebben te nemen, voordat we onze eeuwige

beloning in ontvangst kunnen nemen. 'Ik geef de mensen zwakheid, opdat zij ootmoedig zullen zijn; [dan] zal Ik zwakke dingen sterk voor hen laten worden' (Ether 12:27).

Wat ik meer dan wat ook wil, is terugkeren in de tegenwoordigheid van mijn hemelse Vader. Dat zal me lukken als ik getrouw en gehoorzaam ben. Soms valt het niet mee om de wil des Heren te accepteren, maar ik probeer blijmoedig met mijn problemen om te gaan en te bedenken dat we in vergelijking met de eeuwigheid niet zo heel lang op aarde zijn.

Als ik mij ontmoedigd voel denk ik aan de lofzang 'Tel uw zegeningen' (lofzang 163) en dat vrolijkt mij op. Die lofzang geeft mij een vredig gevoel en vervult mij met dankbaarheid. Dan denk ik aan de mensen die van me houden, met inbegrip van een liefhebbende hemelse Vader, die mij met kracht zegent. ■





In de voetsporen van de grote ontdekkingsreizigers die zijn uitgebeeld in het Ontdekkingsmonument achter hem, verwelkomen Leandro Pedro en zijn vrienden in Portugal (inzet) de kansen om de kerkleiders van morgen te worden door vandaag trouw te zijn.



Leandro Pedro, Guilherme Abreu, Francisco Silva, Catiana Silva en Teresa Silva.

Per schip, handkar of tennisschoen

De geïnspireerde jongeren in Portugal zetten een koers uit naar Christus en stellen bovendien een goed voorbeeld.

ADAM C. OLSON
Kerkelijke tijdschriften

Leandro Pedro (16) heeft in de zondagschool naar verhalen geluisterd over het geloof van de pioniers die de vlakten overtrokken. Hij heeft grote bewondering voor de moed waarmee ze het onbekende tegemoet gingen. Het doet hem denken aan de mannen die een grote rol hebben gespeeld in de geschiedenis van zijn eigen land, Portugal.

Voordat de pioniers de uitgestrekte, onbewoonde vlakten van Noord-Amerika konden over trekken, moesten er zeeroutes naar de Nieuwe Wereld worden ontdekt door onverschrokken ontdekkingsreizigers, zoals Christoffel Columbus, Amerigo Vespucci en Ferdinand Magellaan in de tijd van de grote ontdekkingsreizen aan het eind van de vijftiende en begin van de zestiende eeuw. Veel van die ontdekkingsreizigers waren in Portugal tot zeevaarder opgeleid of werden gefinancierd door de Portugese overheid.

Leandro en zijn vrienden uit de ring

Lissabon kijken over de rivier de Taag uit op de Atlantische Oceaan. Van hier, niet ver van het Ontdekkingsmonument, zeilden veel van die grote ontdekkingsreizigers naar onbekende wateren, waarvan toentertijd gedacht werd dat die naar de rand van de aarde voerden of in temperatuur toenamen totdat de zee kookte.

Maar deze ontdekkingsreizigers bezaten, evenals de pioniers, moed.

'Het was gevaarlijk', zegt Guilherme Abreu (13). 'Ze moesten wel moed hebben.'

'Niet iedereen dacht dat ze het zouden klaarspelen', valt Catiana Silva (14) bij.

'Deze zeevaarders gingen voorop en anderen volgden', zegt Leandro. 'Zij hadden een droom en anderen volgden hen.'

Net als in 1847 de pioniers. Net als nu veel jongeren in de kerk.

Nieuwe ontdekkingsreizigers

Wie zal voorop gaan in deze gevaarlijke wereld, waarin zovelen zijn uitgevaren zonder kompas of kaart? Wie zijn de nieuwe ontdekkingsreizigers, die vooruit durven kijken?

'Dat zijn wij', zegt Guilherme, met de jongeren van de kerk in gedachte. 'Wij hebben het geloof van de ontdekkingsreizigers.'





Wij zoeken. Wij ontdekken. Wij hebben Gods woord gevonden.'

Deze Portugese jongeren begrijpen dat het geloof en de moed die zij hebben anderen ertoe zal brengen om hen te volgen.

'Thuis zullen ze ons voorbeeld volgen', zegt Teresa Silva (15).

'Onze vrienden zullen ons volgen', zegt Guilherme.

En over een paar korte jaren zullen de jongeren van vandaag de kerkleiders van morgen zijn.

'Wij zijn de toekomst en daar moeten we ons op voorbereiden', zegt Catiana.

Hoge zeeën

Ontdekkingsreiziger in de vijftiende eeuw was nu niet bepaald het veiligste beroep van de wereld, niet in de oude noch in de nieuwe. Er was moed voor nodig. Velen kregen te maken met ondervoeding, muitende bemanning en schipbreuk, of ze vonden de dood in vreemde streken.

De wereld van vandaag kent ook zo zijn gevaren. Vaak nemen de stormen van het leven door satanische invloeden in kracht toe.

'Waar we ons ook naartoe begeven, er zal altijd enig gevaar op de loer liggen', zegt Catiana.

Zij en haar vrienden geven elke jonge ontdekkingsreiziger in overweging om met het volgende instrumentarium door de stormen van het leven te navigeren. Gebed en schriftstudie staan bovenaan de lijst.

'We moeten de profeet volgen', zegt Leandro.

'Ook moeten we dapper zijn', zegt de veertienjarige Francisco Silva terwijl hij opkijkt naar de lange stoet uitgebeelde ontdekkingsreizigers op het Ontdekkingsmonument. 'Het valt niet mee om over je geloof te praten wanneer je vrienden de draak met je steken.'

Maar hoe was het afgelopen als Columbus



DE MOED OM TE LEIDEN

'God zegene u, geliefde jonge vrienden. Jullie zijn de beste generatie die we ooit hebben gehad. Jullie kennen het evangelie

beter. Jullie zijn getrouwer in jullie plichten. Jullie zijn beter opgewassen tegen de verleidingen waarmee je te maken krijgt. Houd je aan je normen. Bid om de leiding en bescherming van de Heer. Hij zal je nooit in de steek laten. Hij zal je troosten. Hij zal je steunen. Hij zal je zegenen en grootmaken, en je beloning zal zoet en prachtig zijn. En je zult merken dat jouw goede voorbeeld anderen zal aanspreken, en dat zij moed zullen putten uit jouw houding.'

President Gordon B. Hinckley, 'Een banier voor de volken, een licht voor de wereld', *Liahona*, november 2003, p. 84.

zich wat had aangetrokken van anderen en niet zijn gevoel had gevolgd?

Het beloofde land

De profeet Nephi uit het Boek van Mormon voorzag dat God de hand zou hebben in de ontdekkingsreizen:

'En ik keek en zag een man onder de andere volken, die door de vele wateren van het nageslacht van mijn broeders was gescheiden; en ik zag de Geest Gods, en dat Hij neerdaalde en op de man inwerkte; en hij ging uit op de vele wateren, ja, naar het nageslacht van mijn broeders dat zich in het beloofde land bevond.

'En het geschiedde dat ik de Geest Gods zag, en dat Hij inwerkte op nog anderen onder de andere volken; en zij begaven zich uit gevangenschap op de vele wateren' (1 Nephi 13:12-13).

Deze ontdekkingsreizigers baanden deels de weg voor de herstelling van het evangelie.





Zij hadden deel aan Gods plan om de juiste veertienjarige jongen op de juiste plek in de juiste tijd te krijgen. Het gevolg was dat de profeet Joseph Smith de herstelling van het evangelie teweeg kon brengen en daarmee zegeningen en beloften die door de leden van de kerk overal ter wereld worden genoten.

Leandro en zijn vrienden hebben het gevoel dat de Geest ook op hen 'inwerkt', en hen ertoe aanzet om, met geloof in Christus, koers te zetten naar een ander beloofd land — een aarde vol 'van kennis des Heren, zoals de

wateren de bodem der zee bedekken' (Jesaja 11:9) en, daar voorbij, naar de plek waar God woont.

'Als ons geloof groeit, zullen we veel meer mensen hebben die ootmoedig en rechtschapen zijn', zegt Leandro.

'Als we geloof hebben', rondt Guilherme af, 'zullen we het eeuwige leven vinden.'

En wie die koers volgt — op een schip, voor een handkar of op tennisschoenen — zal door de Heiland geholpen worden. ■



PORTUGESE ONTDEKKINGSREIZIGERS

Er zijn verschillende beroemde ontdekkingsreizigers geweest die banden hadden met Portugal. Sommigen waren Portugees van geboorte, anderen bekwaamden zich in Portugal in navigatie of voeren onder Portugese vlag. Onder hen bevonden zich:

Christoffel Columbus — De historische reis van deze beroemde Italiaanse ontdekkingsreiziger, waarmee een brug werd geslagen tussen het oostelijke en westelijke halfrond, was gebaseerd op de kennis die hij had opgedaan toen hij in Portugal woonde.

Amerigo Vespucci — Deze Italiaanse cartograaf, die onder Portugese vlag zeilde, heeft aangetoond dat de Amerika's (naar hem vernoemd) continenten waren in plaats van eilanden.

Ferdinand Magellaan — Deze Portugese ontdekkingsreiziger heeft leiding gegeven aan de eerste reis rond de wereld, waarbij de Straat van Magellaan in de zuidelijke punt van Zuid-Amerika in kaart werd gebracht.

Bartholomeu Dias — Deze Portugese ontdekkingsreiziger was de eerste die vanuit Europa om het zuidelijkste punt van Afrika heen in de richting van het Verre Oosten zeilde.

Vasco da Gama — Deze ontdekkingsreiziger, ook afkomstig uit Portugal, borduurde verder op het succes van Dias en was de eerste Europeaan die het Verre Oosten per schip wist te bereiken.

Pedro Álvares Cabral — Deze Portugese ontdekkingsreiziger stichtte Portugese nederzettingen in het land dat Brazilië zou worden.

Er staat een nieuwe generatie ontdekkingsreizigers op onder de ruim 37 duizend Portugese kerkleden. Het zendingsgebied Lissabon is in november 1974 gevormd met vier zendelingen die van Brazilië naar Portugal waren overgeplaatst. Het zendingsgebied Porto is gesticht in 1987 en het zendingsgebied Praia (Kaapverdië) is in 2002 gevormd, waaronder de Azoren en de Madeira-archipel, autonome Portugese provincies, vallen. De ring Lissabon, de eerste van de zes ringen in Portugal, is in juni 1981 gesticht.

Op de vleugels van arenden



De gebroeders Wright zagen in dat er voor een vliegtuig een piloot nodig was om het te besturen, vleugels om het te laten opstijgen, en een motor om het in de lucht te houden. Soortgelijke beginselen zijn op onze eigen levensreis en uiteindelijke eeuwige bestemming van toepassing.

OUDERLING DIETER F. UCHTDORF
van het Quorum der Twaalf Apostelen

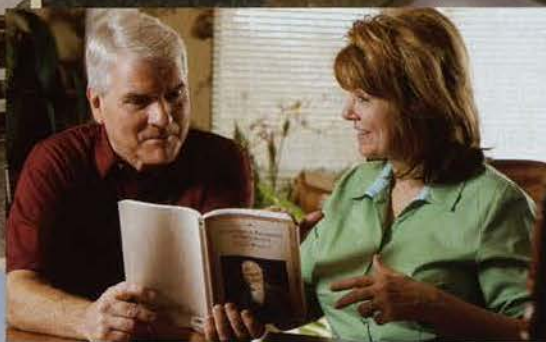
Op 17 december 1903 werd een toekomstdroom werkelijkheid toen Wilbur en Orville Wright de eerste vlucht met een motorisch aangedreven vliegtuig maakten. De afstand was 37 meter — ongeveer de helft van een Boeing 747 — en duurde 12 seconden. Het kost mij meer tijd om de trap naar de 747-cockpit op te lopen. Voor onze tijd was het een heel korte vlucht, maar in die tijd was het een prestatie die maar weinig mensen voor mogelijk hielden.

Wilbur en Orville hadden ouders bij wie onderwijs, godsdienst en gezinswaarden hoog op het lijstje stonden. Beide broers kregen met ernstige gezondheidsproblemen te maken. Ze gingen door problematische, zelfs wanhopige tijden, waarin ze zich vertwijfeld afvroegen of ze hun droom ooit zouden verwzenlijken. Ze hadden hun geluk beproefd in verschillende beroepen: drukker, rijwielhersteller, fietsenmaker en, uiteindelijk, uitvinder van vliegtuigen. Waar ze zich ook op wierpen, ze gaven zich altijd volledig en

werkten
broederlijk samen.

De gebroeders Wright legden zich met grote ijver toe op wat nog niemand anders had gedaan. Zij deden hun huiswerk. Ze waren bescheiden en slim genoeg om zich te verdiepen in het werk van anderen die baanbrekend werk hadden verricht. En zij pakten het probleem regel op regel, voorschrift op voorschrift, aan. Volgens hen moest een bruikbare vliegtuig aan drie voorwaarden voldoen: één, de piloot moest het vliegtuig kunnen besturen; twee, de vleugels moesten opwaartse druk produceren; drie, het vliegtuig moest door een

ILLUSTRATES DAVID MEIKLE. HISTORISCHE FOTOS MET DANK AAN
LLOYD G. BRADY, CHICAGO ANGELS PRINTS AND PHOTOGRAPHS DIVISION;
LLOYD G. BRADY, CHICAGO ANGELS PRINTS AND PHOTOGRAPHS DIVISION;
GEENSCENED



motor worden aangedreven om in de lucht te blijven.¹

Zij hadden een doel voor ogen en werkten daar ijverig en onverstoobar aan door. Leonardo da Vinci heeft gezegd: 'Niemand op weg naar grootsheid laat zich daar vanaf brengen.'²

Soortgelijke beginselen en voorwaarden zijn op onze eigen levensreis en uiteindelijke eeuwige bestemming van toepassing. Willen we opstijgen met de vleugels van arenden, dan moeten er goddelijke beginselen worden geleerd en nageleefd.

Ten eerste: zelfbeheersing leren

Pas als u in geestelijke zin doorhebt wie u bent, bent u zover om uzelf onder controle te krijgen. En doordat u leert uzelf onder controle te krijgen, krijgt u uw leven onder controle. U wilt de wereld verbeteren, verbeter dan eerst uzelf.

President Spencer W. Kimball (1895–1985) citeerde vaak een onbekende auteur: 'De belangrijkste veldslag van het

leven wordt uitgevochten in de stille vertrekken van de ziel. Een overwinning in het mensenhart is meer waard dan honderd veroveringen op het slagveld van het leven. Uzelf meester zijn is de beste garantie dat u de situatie meester zal zijn. Ken uzelf. De kroon op ieders karakter is zelfbeheersing.'³

Sta open voor de raad van de profeten, zieners en openbaarders, die u zullen helpen om uzelf volledig meester te worden. Sta open voor de influisteringen van de Geest.

Willen we opstijgen met de vleugels van arenden, dan moeten er goddelijke beginselen worden geleerd en nageleefd.

De Geest zal inwerken op uw geweten en u zult uzelf, met zijn hulp, kunnen verbeteren in de kleine facetten van zelfbeheersing — bijvoorbeeld macht hebben over gedachten, woorden en daden — totdat u uw hele wezen onder controle hebt: verstand, lichaam en geest. Denk eraan: *woest* is het grondwoord van *verwoestend*.

Uw keuzes weerspiegelen uw zelfbeheersing. Het is van belang dat u uw keuze gedisciplineerd en onder goddelijke invloed maakt, anders zult u uw eeuwige bestemming niet bereiken. Blijf zedelijk rein. Houd uw gedachten en hart rein. Uw daden ontspruiten aan uw gedachten. Houd uw gedachten onder controle. Stel uzelf niet bloot

aan verleiding. Aristoteles heeft gezegd: 'Wie bij machte is om te handelen, is ook bij machte om niet te handelen.'¹⁴

Wees heel voorzichtig met wat u met een muisklik of een afstandsbediening in uw huis of kantoor haalt; wees daar verstandig in. Kies voor lectuur, films, tv-series en andere vormen van ontspanning die goede, opbouwende gedachten in u naar boven brengen in plaats van onfatsoenlijke begeerten.

Ten tweede: uw houding bepaalt uw stijfkracht en hoogte

De gebroeders Wright zagen in dat ze een vliegtuig niet alleen onder controle moesten houden, het moest ook genoeg stijfkracht hebben om het in de lucht te houden. *Stijfkracht* wordt in het woordenboek omschreven als het vermogen tot stijgen. Stijgen houdt in zich in de lucht verheffen en is tegengesteld aan de zwaartekracht.

De psalmist heeft zelfs een hoger doel: 'Tot U, Here, hef ik mijn ziel op' (Psalmen 25:1) en 'Ik hef mijn ogen op naar de bergen: vanwaar zal mijn hulp komen' (Psalmen 121:1). Hij roept u op om met de arenden te vliegen, niet rond te scharrelen met de kippen.

Uw ogen op te heffen naar de God des hemels houdt in dat u uw eigen spiritualiteit cultiveert. Het is verlangen om in harmonie met de Vader, de Zoon, onze Heiland, en de Heilige Geest te leven. Ook houdt het in dat het u lukt om 'onderworpen, zachtmoedig, ootmoedig, geduldig, vol liefde te zijn, gewillig [u] te onderwerpen aan alles wat de Heer goeddunkt [u] op te leggen, ja, zoals een kind zich aan zijn vader onderwerpt' (Mosiah 3:19).

Oprecht gebed. Met de juiste instelling — die overigens ook nodig is om een vliegtuig genoeg stijfkracht te geven — zult u op hoog niveau met uw hemelse Vader kunnen communiceren en niet slechts uw gebeden opzeggen. Dan zult u gebeden uitspreken die uitstijgen boven het plafond van de kamer, gebeden die niet bol staan van holle frases of gedachteloos worden uitgesproken, maar die doortrokken zijn van het vurige verlangen om één te zijn met uw Vader in de hemel.

Gebed, indien in geloof opgezonden, is God altijd welgevallig. Als u ooit het gevoel mocht hebben dat u niet kunt bidden, dan is dat het moment dat u beslist dient te

bidden. Nephi was daar heel duidelijk in: 'Want indien gij zoudt luisteren naar de Geest die de mens leert bidden, zoudt gij weten dat gij moet bidden; want de boze geest (...) leert hem dat hij niet moet bidden' (2 Nephi 32:8).

President Harold B. Lee (1899–1973) heeft verklaard:

'Het oprechte gebed dat uit een rechtvaardig hart opstijgt, opent de deur naar goddelijke wijsheid en geeft de kracht nodig om datgene te bereiken waarnaar welgemeend wordt gestreefd.'¹⁵

De gebeden van de gehoorzamen worden verhoord. We lezen in het Nieuwe Testament: 'En ontvangen wij van Hem al wat wij bidden, daar wij zijn geboden bewaren en doen wat welgevallig is voor zijn aangezicht' (1 Johannes 3:22).

De profeet Joseph Smith leerde uit een openbaring die hij in 1831 in Kirtland ontving: 'Wie vraagt volgens de Geest, vraagt volgens de wil van God; daarom gebeurt het zoals hij vraagt' (LV 46:30).

Wij zijn Gods geestkinderen en om onze relatie tot Hem te verheffen, te verbeteren en te cultiveren, heeft u de unieke kans om te praten met de hoogste bron van wijsheid en mededogen in het heelal.

Als u dagelijks eenvoudig maar oprecht en krachtig tot God bidt, zal dat uw leven op een hoger geestelijk niveau brengen. In uw gebeden kunt u God loven, danken, zwaktes belijden, hulp vragen en diepe toewijding betuigen. Door dat in de naam van Jezus Christus, de Verlosser, te doen, levert u een geestelijke inspanning die leidt tot een toename in inspiratie, openbaring en ootmoed — geen eigendunk — en die hemelse zonneschijn in uw leven brengt.

Dat brengt herinneringen terug aan mijn vroegere beroep van gezagvoerder: opstijgen vanaf een donkere en regenachtige luchthaven, door dichte en dreigende winterse wolken naar de gewenste hoogte klimmen en dan, plotseling, door de wolken heen breken en in het heldere zonlicht en de eindeloze blauwe lucht komen, waar ik mij vrij, veilig en thuis voelde. Maar dat prachtige gevoel haalt het niet bij wat u kunt ervaren in uw dagelijkse gebeden.

Tegenstelling en keuzevrijheid. Maar let op: in de aërodynamica werken zwaartekracht en weerstand tegengesteld aan stijfkracht. Datzelfde belangrijke beginsel is al



In de aërodynamica werken zwaartekracht en weerstand tegengesteld aan stijfkracht. Datzelfde belangrijke beginsel is al vanaf het begin een integraal onderdeel van het beilsplan.

vanaf het begin een integraal onderdeel van het heilsplan. Lehi heeft uitgelegd: 'Want er moest wel een *tegenstelling* in alle dingen zijn' (2 Nephi 2:11; cursivering toegevoegd). En een engel leerde koning Benjamin: 'Want de natuurlijke mens is een vijand van God, (...) *tenzij* hij zich overgeeft aan de ingevingen van de Heilige Geest' (Mosiah 3:19, cursivering toegevoegd).

Dat brengt ons op Gods grote gave aan zijn kinderen: keuzevrijheid.

Lehi onderwees zijn kinderen in deze uitermate belangrijke leerstelling. Hij verklaarde: 'Daarom vergunde de Here God de mens om zelfstandig te handelen. (...) En zij zijn vrij om vrijheid en eeuwig leven te kiezen door de grote Middelaar van alle mensen, of om gevangenschap en dood te kiezen, naar de gevangenschap en macht van de duivel; want hij streeft ernaar dat alle mensen ongelukkig zullen zijn, net als hijzelf' (2 Nephi 2:16, 27).

U hebt keuzevrijheid, u bent vrij om te kiezen. Maar laat het duidelijk zijn dat elke keuze *zijn prijs* heeft. U zult met de gevolgen van uw keuzes moeten leven.

De keuzevrijheid van de mens is gekocht met Christus' lijden. De kracht van Christus' verzoening doet de gevolgen van zonde teniet op voorwaarde van oprechte bekeering. In en door de

universele en oneindige verzoening van de Heiland is iedereen verlost van de val en voor eeuwig vrij geworden om zelfstandig te handelen (zie 2 Nephi 2:26).

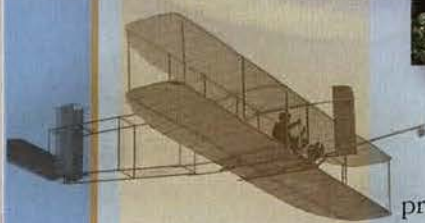
Keuzevrijheid is een geestelijke aangelegenheid. Als u zich niet bewust bent van de alternatieven, kunt u niet kiezen. Keuzevrijheid is zo belangrijk in uw leven dat u niet alleen *kunt* kiezen tussen gehoorzaamheid en opstandigheid, maar zelfs *moet* kiezen. In dit leven kunt u niet op neutraal terrein blijven; u zult het licht van God moeten toelaten of moeten afwijzen. Daar ontkomt u niet aan.

Doordat u leert om met de keuzevrijheid die u geschonken is de juiste beslissingen te nemen, zullen uw geestelijke stijfkracht en hoogte toenemen. Ook zult u al snel een andere belangrijke bron van geestelijke waarheid herkennen: het geschreven woord van God.

Vergast u aan het woord. Uw ogen opheffen naar de hemel vergt een houding die opwaarts gericht is. Deze positieve houding jegens het leven gaat vergezeld van het verlangen om zich te *vergasten* 'aan het woord van Christus' (2 Nephi 31:20), wat veel meer is dan zo af

Ik herinner mij nog goed hoe het was om als gezagvoerder van een 747 door de wolken heen te breken en in het heldere zonlicht en de eindeloze blauwe lucht te komen, en me vrij, veilig en thuis te voelen. Maar dat prachtige gevoel haalt het niet bij wat u kunt ervaren in uw dagelijkse gebeden.





Net als een vliegtuig motorkracht nodig heeft om te vliegen, hebt u een alomvattende krachtbron tot uw beschikking om boven de wereld uit te stijgen en te voldoen aan het doel van uw schepping. Dat is de macht van God.

en toe een snelle hap te nemen van de Schriften of de woorden van de profeten.

Zich vergasten sluit onderzoeken, overdenken, vragen, bidden en Gods woord naleven in. Lees de heilige Schrift alsof die speciaal voor u geschreven is — want dat is ook zo. Nephi heeft gezegd: 'Want zie, de woorden van Christus zullen u alle dingen zeggen die gij behoort te doen' (2 Nephi 32:3).

Eén krachtige tekst in het Nieuwe Testament, Jakobus 1:5, stelde een opzienbarende reeks gebeurtenissen in werking die tot de herstelling van alle dingen hebben geleid. Ik wil u dan ook vragen tijd vrij te maken waarin u zich kunt vergasten aan het woord van God. Het staat u 24 uur per dag, zeven dagen in de week ter beschikking, u hoeft er dus geen fast-foodrestaurant van te maken. Jezus vroeg zijn toehoorders naar huis te gaan en te

overwegen wat Hij hun had geleerd (zie 3 Nephi 17:3). Overwegen, u vergasten en mediteren kunnen u inzicht geven in 'weten op welke Bron [u mag] vertrouwen voor vergeving van [uw] zonden' (2 Nephi 25:26).

Bidden en u vergasten aan het woord van God zijn twee elementen van een hemelwaartse houding die ook uw werkhouding ten goede komen, evenals uw bereidheid om anderen op te richten en te dienen. Met die houding zult u uw kerktaken doen en ze groot kunnen maken zonder uzelf groot te willen maken. Met deze goddelijke houding zult u zich meer bekommeren om *hoe* u dient dan *waar* u dient. Koning Benjamin heeft verklaard: 'Ik vertel u deze dingen opdat gij wijsheid zult leren; opdat gij zult leren dat wanneer gij in dienst van uw medemensen zijt, gij louter in dienst van uw God zijt' (Mosiah 2:17). En dat doen we door 'de slappe handen op [te heffen]' (Hebreeën 12:12).

Ten derde: de echte bron van goddelijke kracht vinden en vertrouwen

De gebroeders Wright hadden motorkracht nodig om het vliegtuig te laten vliegen. Zonder motorkracht zou er geen stijgkracht zijn geweest, geen voorwaartse beweging om vliegen mogelijk te maken — geen vliegmaschine.

U hebt een alomvattende echte krachtbron tot uw beschikking om te voldoen aan het doel van uw schepping. Dat is de macht van God, die een subtiele en liefdevolle invloed op het leven van zijn kinderen uitoefent en u opricht en hemelwaarts beweegt. Zij manifesteert zich als het licht van Christus, de Geest van Christus, de Geest van God, de Heilige Geest, en de gave van de Heilige Geest.

De Heilige Geest is een trooster, iemand die ons helpt en bijstaat. Doordat de Heilige Geest uw geest bezoekt, wordt u sterker dan u van u zelf bent. Als u de Heilige Geest ontvangt, ontvangt u kracht, macht, vrede en troost.

De profeet Joseph Smith heeft verklaard: 'Er is een verschil tussen de Heilige Geest en de gave van de Heilige Geest. Cornelius ontving de Heilige Geest voordat hij gedoopt was. Door de macht Gods werd hij overtuigd van de waarheid van het evangelie, maar pas na zijn doop kon hij de gave van de Heilige Geest ontvangen. Als hij die (...) verordening niet had ontvangen, zou de Heilige Geest, die hem van de waarheid van God had overtuigd, hem verlaten hebben. Pas toen hij deze verordeningen had ondergaan en de gave van de Heilige Geest had ontvangen doordat iemand hem naar de orde Gods de handen had opgelegd, kon hij de zieken genezen of een boze geest uitwerpen.'¹⁶

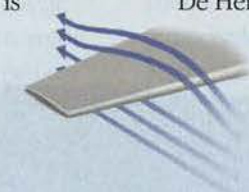
Ouderling Parley P. Pratt (1807–1957), lid van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft verklaard dat de Heilige Geest 'inspireert tot deugdzaamheid, vriendelijkheid, goedheid, zachtaardigheid, beminlijkheid en naastenliefde. Hij brengt iemands schoonheid, gestalte en gelaatstrekken tot ontwikkeling. Hij draagt bij tot gezondheid, vitaliteit, opgewektheid en sociaal gevoel. Hij ontwikkelt en stimuleert alle lichamelijke en verstandelijke vermogens van de mens. Hij schenkt de zenuwen veerkracht. Kortom, Hij is als het ware merg voor de beenderen, vreugde voor het hart, licht voor de ogen, muziek voor de oren en leven voor het hele wezen.'¹⁷

President Marion G. Romney (1897–1988), eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft deze bemoedigende woorden gesproken: 'U kunt altijd goede beslissingen nemen als u leert de aanwijzingen van de Heilige Geest op te volgen. Daar zult u in slagen als u uzelf aanleert om uw eigen gevoelens ondergeschikt te maken aan de ingevingen van de Geest. Verdiep u in uw problemen en kom onder gebed tot een beslissing. Breng die beslissing daarna voor de Heer in eenvoudig, oprecht gebed: "Vader, ik wil de juiste beslissing nemen. Ik wil het juiste doen. Volgens mij kan ik dit het beste doen; wilt u mij laten weten of dat juist is." Als u het zo doet, kan het in uw

boezem gaan branden, als uw beslissing juist is. (...) Als u leert volgens de Geest te leven, hoeft u nooit een vergissing te begaan.'¹⁸

De profeet Joseph Smith heeft de ingevingen van de Geest als 'plotselinge ideeën'¹⁹ omschreven.

De Heilige Geest zal u onafhankelijk maken. Als u leert hoe de Heilige Geest altijd uw metgezel kan zijn, zullen alle andere benodigde zaken op hun plek vallen. Doordat u rechtschapen bent kan de Geest van God u de begeleiding geven die u nodig hebt om uzelf te beheersen, uw houding te verbeteren, uzelf op een hoger geestelijk niveau te brengen, en de echte bron van goddelijke kracht te vinden en te vertrouwen.



De Heilige Geest zal de wind onder uw vleugels zijn, Hij zal in uw hart de vaste overtuiging leggen dat Jezus de Christus is.

De wind onder uw vleugels

Laat ik nog een laatste keer de metafoer van een vliegend vliegtuig erbij halen: er is veel voor nodig om een vliegtuig luchtwaardig te maken en te houden, maar het allerbelangrijkste is wel, zoals ik het gewoon was te noemen, 'de wind onder uw vleugels'. Zonder dat wordt er niet opgestegen, wordt er niet geklommen, is er geen vlucht naar het wilde, blauwe zwerk of naar verafgelegen bestemmingen.

De Heilige Geest zal de wind onder uw vleugels zijn, Hij zal in uw hart de vaste overtuiging leggen dat Jezus de Christus is, die het eeuwige plan van God, uw eeuwige Vader, mogelijk maakt. Door de Heilige Geest zal u uw plaats in dit plan en uw goddelijke, eeuwige bestemming leren kennen. U zult werkelijk bekeerd raken tot de Heer, tot zijn evangelie en zijn kerk, en u zult nooit meer afdwalen. ■

Naar een toespraak gehouden tijdens een devotional aan de Brigham Young University op 11 november 2003.

NOTEN

1. Zie Tom D. Crouch, *The Bishop's Boys: A Life of Wilbur and Orville Wright* (1989), p. 166.
2. *The Notebooks of Leonardo da Vinci*, Irma A. Richter (red., 1980), p. 261.
3. *Het wonder van vergeving* (1969), p. 235.
4. *Nicomachean Ethics*, trans. W. D. Ross, boek 3, hoofdstuk 5 (zie Internet, <http://classics.mit.edu/Aristotle/nicomachaen3.iii.html>).
5. *Stand Ye in Holy Places* (1974), p. 318.
6. *History of the Church*, deel 4, p. 555.
7. *Key to the Science of Theology*, 9e uitgave (1965), p. 101.
8. Conference Report (oktober 1961), pp. 60–61.
9. *History of the Church*, deel 3, p. 381.

De gezangen van de rechtvaardigen

Leden vertellen hoe ze in moeilijke tijden moed en vrede hebben geput uit de lofzangen.

In de wildernis met rotsvast vertrouwen

In 1998 en 1999 waren het donkere tijden in de Kongo. Door de oorlog moest ik uit mijn dorp vluchten. Ik bracht samen met een groep dorpsgenoten zeven maanden in de wildernis door. We konden onmogelijk terug naar ons dorp.

Elke avond baden en zongen we samen, en koos steeds iemand anders een lofzang uit om te zingen. Toen ik aan de beurt was, koos ik 'O, vast als een rotssteen' (lofzang 53). Hoewel niemand anders deze lofzang kende, vond ik dat onze situatie er goed in bezongen werd.

Ik heb 'O, vast als een rotssteen' vaak gezongen in die zeven maanden. Ik putte er troost uit in de eenzame, moeilijke momenten dat ziekte en ontbering ons verblijf in de wildernis bijna ondraaglijk maakten. Ik was de enige die het lied zong, maar de woorden en melodie vonden hun weg naar de oren en het hart van de anderen: 'In iedere toestand, 't zij ziek of gezond, / als armoed' u zoekt, of gelukkig hier vindt, / te huis of op weg, of op land, zee of meer, / naar uwe behoefte, (...) zo geeft u de Heer.' Door deze woorden wilden anderen, zo zeiden ze mij, meer weten over de kerk.

Een van de mannen in onze groep was voorganger van een kerk in ons land. Toen we naar ons dorp konden terugkeren, vroeg deze broeder of ik hem meer over het evangelie wilde vertellen. Daar gaf ik gehoor aan, het voorbeeld van Alma in Mosiah 18 (zie vvs. 8-10) indachtig. Hij is uiteindelijk lid van de kerk geworden.

Toen ik in de wildernis was, heeft de lofzang 'O, vast als een rotssteen' mijn ziel grote vreugde en troost



gebracht, en ook nu nog voel ik vreugde in mij opwellen, omdat een goede broeder dankzij dit lied de kerk gevonden heeft.

Thierry Alexis Toko, Republiek Kongo

Lof zingen is zelf voor de ziel

Zelfs voordat ik tot de kerk toetrad, vond ik innerlijke rust in de gewijde gezangen. Ik was lang voordat ik mij liet dopen tot het evangelie bekeerd. Van mijn ouders moest ik evenwel wachten tot ik volwassen was. Ik waardeerde hun zorg

voor mij, maar het werd er niet eenvoudiger op voor mij. Ik droomde ervan een gezin te hebben dat aan schriftstudie deed, dat gezinsavond hield en dat zich warmde aan elkaars getuigenis. Ik wilde veel liever dat mijn moeder vroeg naar mijn persoonlijke vooruitgang in de jongevrouwen dan de spot met mij te drijven omdat ik geen thee dronk. Diep in mijn hart wilde ik dat mijn vader begreep dat ik oprecht verlangde mij bij Gods ware kerk aan te sluiten en dat daar niets fanatieks aan was. Ondanks deze kritiek hield ik mij staande, omdat ik besepte dat mijn geloof werd beproefd. Toch ging ik eronder gebukt.

Gefrustreerd en ten einde raad, woonde ik 43 dagen voor mijn 18e verjaardag een ringconferentie bij. Terwijl ik plaatsnam in de conferentiezaal vol met vriendelijke gezichten, voelde ik meteen de Geest over mij komen. Daar vond ik het, mijn veilige haven. Tussen twee inspirerende toespraken door zongen de voltijdzendingen 'Houd van elkander' (lofzang 199), eerst in het Engels, daarna in het Chinees. Ik begreep niets van de Engelse tekst, en ik kende de zendingen nauwelijks, maar ik werd er diep door geroerd. De lofzang leek een omschrijving van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, waar de leden elkaar oprecht liefhebben en voor elkaar zorgen. Als ik in de kerk was, voelde ik mij thuis; de mensen toonden liefde en steunden mij.

Ik ben inmiddels lid geworden en kamp nog steeds met dezelfde problemen. Met dit verschil: als ik mij terneergeslagen en eenzaam voel, zing ik lofliederen — de troost is dan groot. De lofzangen lessen mijn dorstige hart en voeden mijn hongerige ziel. Ze schenken vrede in warrige tijden en geven mij de moed om voorwaarts te gaan. Ze maken mij duidelijk dat God weet wie ik ben en dat Hij van mij houdt.

Wen Siuan Wei, Taiwan

De lofzangen waren de voorboden van mijn doop

Op 28 oktober 2000 verhuisde ik naar een woning achter een kerkgebouw van de heiligen der laatste dagen.

Toen ik die avond aan het inruimen was, zag ik dat het gebouw druk bezocht werd. Niet gewoon aan zoveel drukte in de avonduren, voelde ik ergernis opwellen. Toen kwam er een vrouw uit de kerk naar mij toe, die mij uitnodigde voor de activiteit. Aangezien ik van een ander geloof was, sloeg ik de uitnodiging af en zei dat ik geen behoefte had aan een ander geloof. Tijdens de activiteit hoorde ik de kerkleden lof zingen. Ik vond de muziek erg mooi klinken.

Op zondag stond ik vroeg op om naar mijn eigen kerk te gaan. Toen ik terugkwam, zag ik dat de kerk achter mijn huis tjokvol was, en weer hoorde ik lofzangen. De muziek was zo mooi. Ik voelde dat ik er



Gezangen van

diep in mijn hart door werd geraakt. 's Middags waren ze weer in de kerk. Dit keer zette ik de televisie uit om beter naar de muziek te kunnen luisteren.

Terwijl zij zongen, stond ik bij het raam. Het voelde bijzonder aan, mijn hart vulde zich met kalme vrede. Ik wilde de tuin in lopen om mij dichterbij hen te voelen. Mijn emoties waren zo diep dat ik begon te huilen.

Mijn dochter en ik liepen naar buiten. Een man die naar buiten kwam, zag mij staan en nodigde ons uit voor een doopdienst. Eerst weigerde ik, maar toen wilde ik toch eigenlijk wel een kijkje binnen nemen. Ik riep mijn dochter, maar die wilde niet. Dat hield mij niet tegen. Mijn dochter voegde zich later toch bij me. Samen woonden we de doopdienst bij. Ik werd door de Geest aangeraakt. Op 10 december 2000 hebben mijn dochter en ik ons laten dopen als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

De lofzangen veranderden mijn leven. Voorheen was ik hopeloos neerslachtig, maar nu ben ik gelukkig. Ik ben dankbaar voor de gezangen, waarin de Heer lof en liefde wordt toegezongen. Ze waren de voorboden van mijn doop.

Carmelinda Pereira da Silva, Brazilië

Een kind van God

Ik was op zending in Seoel (Korea) en was net overgeplaatst naar een nieuw werkgebied. Ik was nog steeds beduusd van deze bruisende stad met zijn miljoenen inwoners en mijn Koreaans was verre van volmaakt, maar ik was er wel van overtuigd dat ik op de plek was waar de Heer mij wilde hebben.

Op zekere dag hadden mijn collega en ik het geluk een lid tegen het lijf te lopen die al jaren niet meer in de kerk was geweest. Haar vader was onlangs overleden en zij had grote behoefte aan geestelijke en emotionele troost. We zochten haar thuis op, maar ik begreep weinig van het gevoerde gesprek.

Een paar dagen later rinkelde rond drie uur 's nachts de telefoon. Toen ik opnam, verstond ik aanvankelijk niet wat de vrouw aan de lijn zei. Ze was verdrietig, zoveel was

duidelijk, maar ik had geen idee hoe ik haar kon helpen of wat ik kon zeggen.

Ik begon stilletjes te bidden. Toen ik dat deed herkende ik opeens de stem. Het was de minderactieve zuster die we nog niet zo lang geleden waren tegengekomen. Hoewel ik haar niet helemaal begreep, voelde ik dat ze eenzaam was en behoefte had aan een liefderijk woord. Maar hoe kon ik dat overbrengen? Ik had al moeite om mij in het Engels uit te drukken, laat staan in het Koreaans.

Plots herinnerde ik mij dat ik de lofzang 'Ik ben een kind van God' (lofzang 195) in het Koreaans uit het hoofd had geleerd. Toen de zuster haar mond hield, vroeg ik haar hakkelend of we samen een lofzang konden zingen. Daar stemde ze in toe. Onder het zingen voelde ik intens vrede en troost. Het was alsof onze hemelse Vader ons beiden tegen zijn borst drukte en ons eraan herinnerde dat Hij van ons hield en er altijd voor ons zou zijn als we Hem nodig hadden.

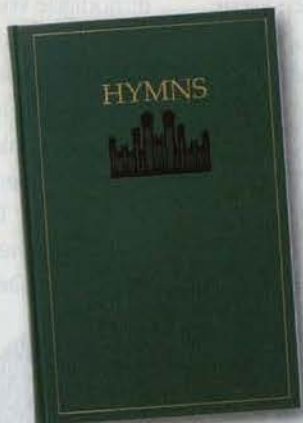
Na onze lofzang zei de zuster dat ze zich weer een stuk beter voelde, waarna we neerlegden. Ik liep terug naar de slaapkamer, verbaasd over de Geest die nog in mijn hart toefde. Ik was heel dankbaar dat een kind van God dat in een donkere nacht om hulp roept altijd antwoord krijgt van Vader in de hemel.

Diantba Smith, Utah, VS

Vrede in oorlogstijd

Ons hele gezin is in 1977 lid van de kerk geworden. Ik was toen elf jaar. In die tijd woedde er een zware burgeroorlog in El Salvador. De politieke situatie was onzeker. Er waren voortdurend gewapende conflicten tussen het leger en de opstandelingen, die ertoe leidden dat de regering een avondklok voor alle burgers instelde zes uur 's avonds inging. Er was geen vrijheid van samenkomst of vrijheid van meningsuiting en we voelden ons bedreigd door zowel het leger als de opstandelingen.

Deze ontwikkelingen noopten veel mensen ertoe om hun heil ergens anders te gaan zoeken. Mijn ouders waren daar geen uitzondering op. Mijn vader aanvaardde een baan in Venezuela om ons uit het oorlogsgebied te krijgen.



Mijn moeder zou thuis een tijdje de scepter zwaaien.

Door de oorlog maakte de kerk een moeilijke tijd door. Op dezelfde vlucht van mijn vader naar Venezuela, zaten de laatste vijftien zendelingen uit El Salvador. Dat hield in dat men in El Salvador lang niet de kans zou hebben om de boodschappers van het evangelie Jezus Christus te ontvangen.

Eind 1979 begonnen wij en de andere leden van de kerk, vooral de jongeren, op eigen houtje zendingswerk te doen. We vormden kleine koortjes en zongen in de straten om de mensen hoop te geven. Daardoor stelden veel mensen zich open voor het evangelie.

Ondertussen leerden we met gevaar omgaan. Als de strijd oplaaide en er beschietingen klonken, doken we op de grond en hoopten dat het snel zou ophouden. Mama legde dan matrassen over ons heen voor bescherming. Wat ons vrede schonk in die moeilijke ogenblikken waren

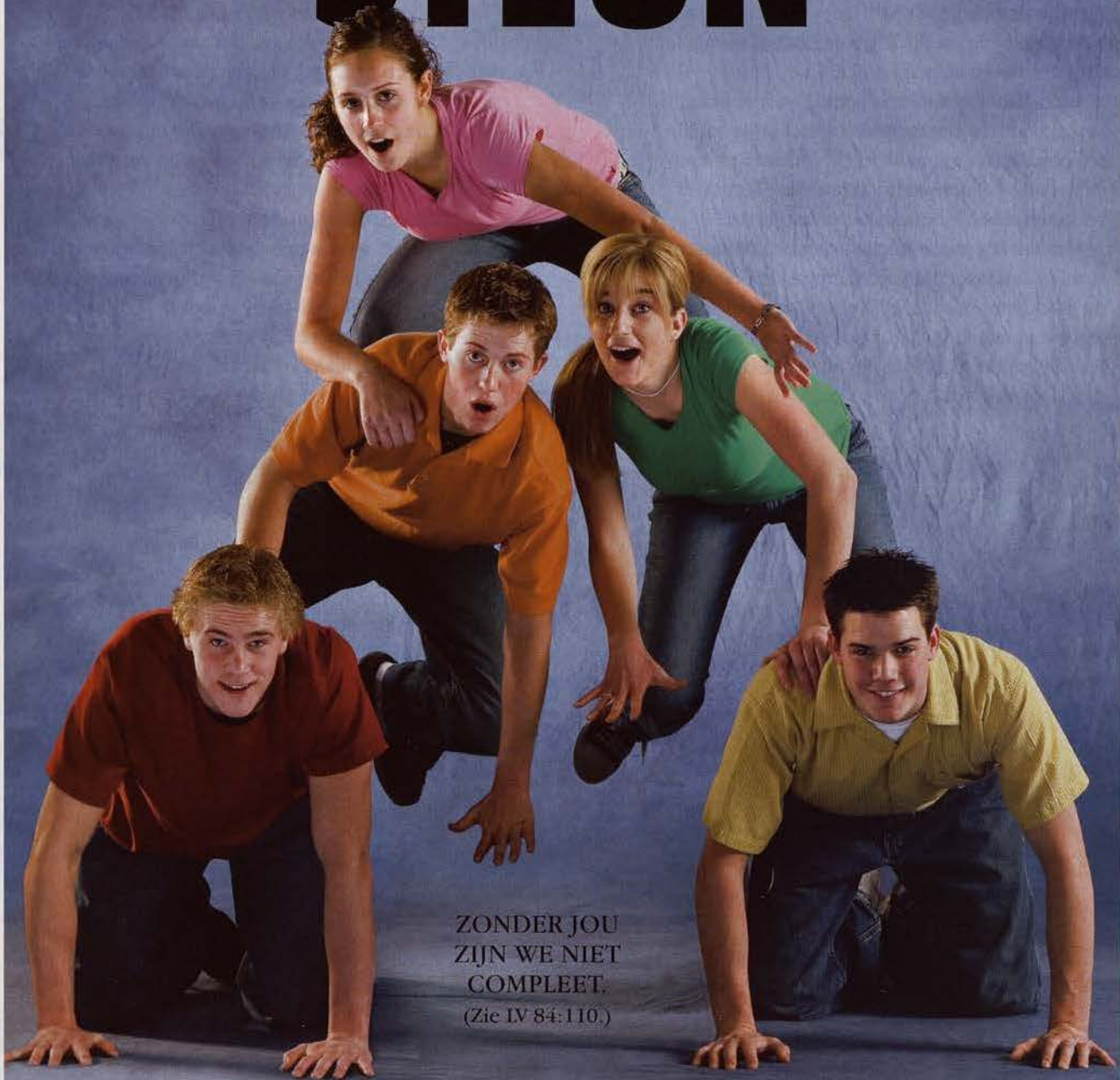
de lofzangen. Liggend op de vloer hielden we onze zangbundel vast en mama moedigde ons aan om 'Komt, heil'gen, komt' (lofzang 15), 'O, vast als een rotssteen' (lofzang 53), 'Joseph Smiths eerste gebed' (lofzang 26), 'Hoog op der bergen kruin' (lofzang 5), 'O mijn Vader' (lofzang 190), 'k Sta spraak'loos' (lofzang 129) en veel andere lofliederen te zingen die ons troost schonken in die penibele toestand. Van de spanning barstten we vaak in huilen uit, maar lof zingen gaf ons de moed om de afschuwelijke situatie door te komen.

Een tijd later lukte het papa om ons naar Venezuela te halen, waar we een nieuw leven begonnen. We dankten onze hemelse Vader dat we weer samen waren en in leven. En ik heb geleerd dat de lofzangen vrede schenken in moeilijke tijden. ■

Ana Gloria Hernández de Abzuela, Venezuela



ONDERLINGE STEUN



ZONDER JOU
ZIJN WE NIET
COMPLEET.
(Zie IV 84:110.)

VOOR DE KINDEREN • DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • JULI 2006

De Kindervriend



Breng geloof in je leven

PRESIDENT THOMAS S. MONSON

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

In deze tijd gaat niet alles goed. Maar we kunnen hoop putten uit krachtig geloof. Door alleen en samen te bidden, krijgen we 'groot geloof in een persoonlijke God'. En dat is wat de wereld het hardst nodig heeft volgens de grote Engelse staatsman William E. Gladstone.

Waar wij ook zijn, onze hemelse Vader kan een gelovig gebed horen en verhoren.

Vele jaren geleden waren mijn vrouw en ik in het dorp Sauniatu op Samoa. We maakten kennis met een grote groep kleine kinderen. Het waren er bijna tweehonderd. Toen we allebei een toespraakje hadden gehouden voor die bedeesde maar mooie kinderen, zei ik tegen de Samoaanse leerkracht dat hij de bijeenkomst kon afsluiten.

Toen hij de slotlofzang aankondigde, voelde ik plotseling dat ik van ieder kind persoonlijk afscheid moest nemen. Ik zag op mijn horloge dat daar geen tijd voor was, want ons vliegtuig stond al te wachten. Ik zette het gevoel dus van me af. Maar voordat het slotgebed werd uitgesproken, had ik weer het gevoel dat ik ieder



**President Monson
zegt dat de Heilige
Geest dicht bij ons is
als we in geloof
leven.**

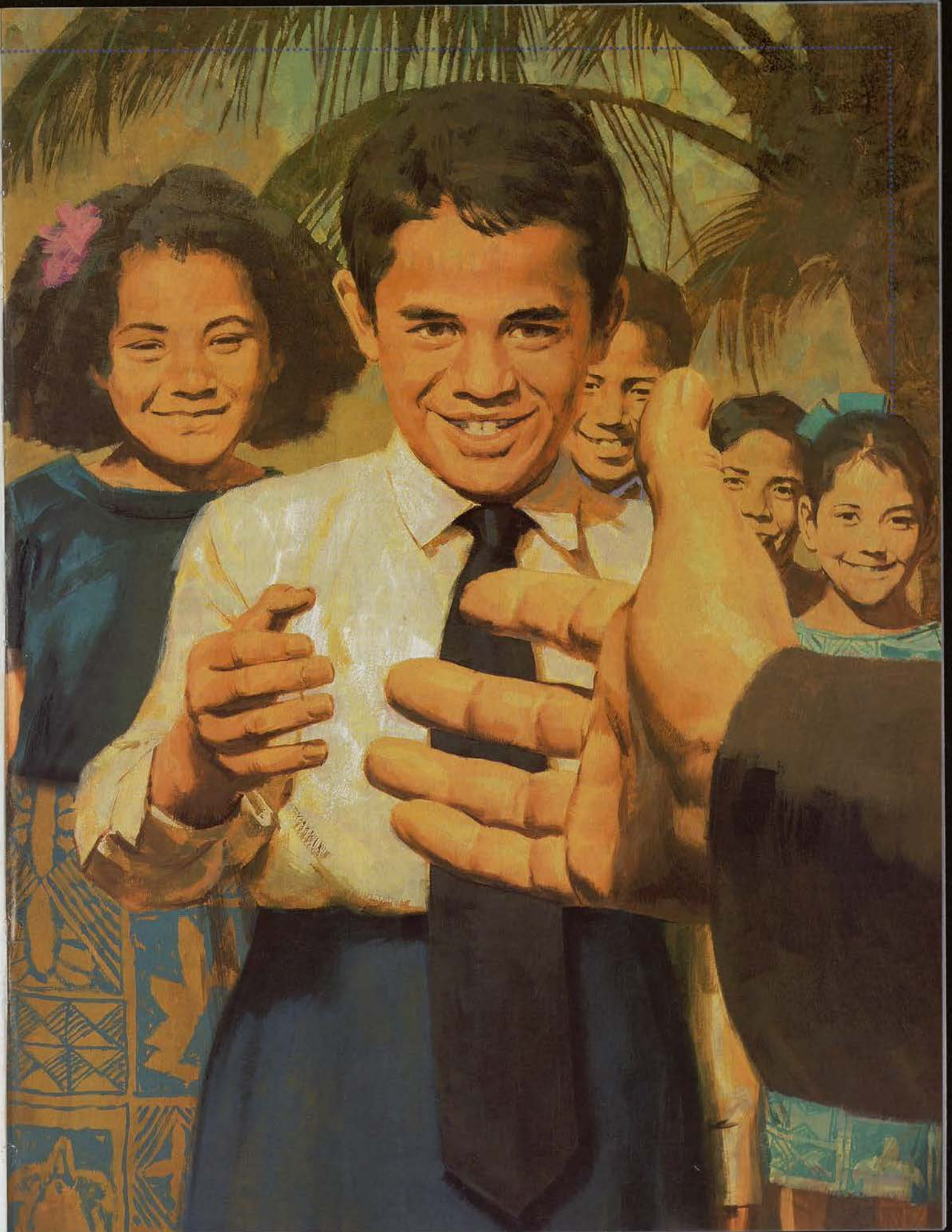
kind de hand moest schudden. Ik vertelde mijn wens aan de leerkracht. Er verscheen een brede, prachtige Samoaanse glimlach op zijn gezicht. In het Samoaans vertelde hij het aan de kinderen. Ze begonnen allemaal te stralen.

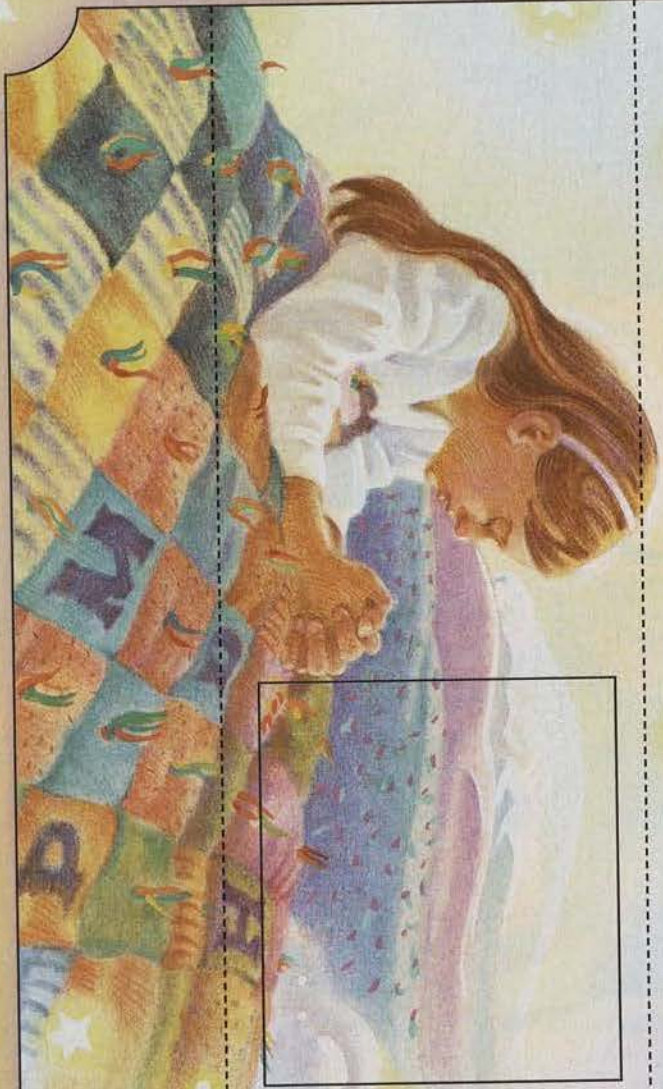
Toen onthulde de leerkracht waarom hij en zij zo blij waren. Hij had de kinderen niet alleen gezegd dat er een apostel van Jezus in het verre Samoa op bezoek kwam. Hij had ze ook gevraagd net als de mensen in de Bijbel te bidden en te geloven. Dan zou de apostel het dorpje, Sauniatu, vast en zeker bezoeken en de ingeving krijgen om elk kind de hand te schudden.

Ik kreeg tranen in mijn ogen toen die lieve jongens en meisjes verleggen voorbij liepen en zachtjes de vriendelijke Samoaanse groet 'talofa lava' fluisterden. We waren getuige van groot geloof.

Als jullie, lieve jonge vrienden, gelovig zijn zul je de Heilige Geest altijd dicht bij je voelen. Dan heb je een 'volmaakte stralende hoop' (2 Nephi 31:20). ●

Aangepast overgenomen uit: 'De vuurtoren van de Heer; boodschap aan de jongeren van de kerk', Liahona, mei 2001, pp. 2-7.





**Onze hemelse
Vader hoort
en verhoort
gebeden**

Plakken

Vouwen

Vouwen

Vouwen

<hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/>	<hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/>	<hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/>	<hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/> <hr/>
---	---	---	---

NB: als je deze pagina's niet uit dit tijdschrift wilt halen, dan kun je de activiteit ook kopiëren of overtrekken. Of ga op het internet naar www.lds.org. Klik voor Engels op 'Gospel Library'. Klik voor andere talen op de wereldkaart rechtsbovenaan.

Onze hemelse Vader hoort en verhoort gebeden

'Wees nederig; en de Heer, uw God, zal u aan de hand leiden en u antwoord geven op uw gebeden' (LV 112:10).

LINDA MAGLEBY



Onze hemelse Vader houdt van ons en hoort graag wat van ons. Wij kunnen altijd tot Hem bidden, waar we ook zijn. Hij hoort en verhoort onze gebeden.

Charlotte Clark was pas zes toen haar ouders uit Nauvoo in Illinois vertrokken om naar de Salt Lakevallei in het westen van de Verenigde Staten te gaan. Dat was een heel eind lopen. Charlotte liep zoveel dat haar enige paar schoenen ervan sleten. Elke avond bad Charlotte op haar knieën om onze hemelse Vader om nieuwe schoenen te vragen.

Op zekere dag waren Charlotte en haar zus bessen aan het plukken toen Charlotte een paar schoenen zag. Zij en haar zus renden naar hun vader en moeder toe en ze zei: 'Ik heb schoenen gekregen van mijn Vader in de hemel en ze passen perfect!' Volgens Charlottes vader moesten ze wel van iemand anders zijn. Charlotte moest uitzoeken of de schoenen van iemand anders in de karavaan waren en ze dan teruggeven. Charlotte liet de schoenen aan iedereen zien, maar ze waren van niemand. Haar gebed was verhoord.

Vader in de hemel verhoort onze gebeden. Het antwoord is niet altijd wat we willen horen, maar Hij heeft altijd het beste met ons voor. We kunnen altijd en overal tot Hem bidden.

Spelletje

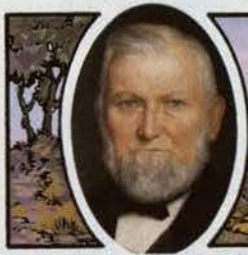
Om niets in je gebed te vergeten, knip je de vormen op bladzijde K4 langs de dikke lijnen uit. Vouw langs de stippellijnen en lijm de grootste vorm om een platte koker te maken. Op de smalle strook schrijf je op de regels op waarvoor je zoal wil danken en waarom je wil

vragen. Schuif de smalle strook in de gevouwen koker. Deze koker kun je op je kussen leggen om je eraan te herinneren dat je nog moet bidden. En als je in bed stapt, leg je hem naast je bed, zodat je eraan denkt dat je 's ochtends ook bidt.

Ideeën voor de participatieperiode

1. *Gebruik een voorleestoneel (zie Onderwijzen geen grotere roeping [1999], p. 177) om het verhaal van Daniël te vertellen. Schrijf van tevoren een eenvoudig script voor Daniël 6. Gebruik de woorden uit Daniël 6 om het verhaal te vertellen. U hebt een verteller nodig, en Daniël, koning Darius, verschillende oversten en raadsbereren, en een paar leeuwen. De oversten en raadsbereren zeggen bijvoorbeeld uit vers 9: 'Vaardig dan nu, o koning, dat verbod uit en schrijf een bevelschrift.' Daniël zegt dan uit vers 23: 'Mijn God heeft zijn engel gezonden en de muil der leeuwen toegesloten.' Bespreek dat er in de Schriften verhalen staan van anderen die antwoord op hun gebed hebben gekregen. Verdeel het jeugdwerk op in groepjes en geef elk een tekstverwijzing over mensen van wie het gebed is verhoord, zoals Hanna (1 Samuel 1:8-20), Zacharias (Lucas 1:5-13), Nephi (1 Nephi 17:18-20), Enos (Enos 1:1-6) en Alma de oude (Mosiab 27:8-14). Laat de kinderen de verhalen lezen en daarna aan de hele groep vertellen hoe onze hemelse Vader de gebeden heeft verhoort. Getuig dat onze hemelse Vader ook in deze tijd gebeden hoort en verhoort.*

2. *Vraag twee of drie mensen uit de wijk of zij zich willen verkleden als pioniers en waar gebeurde verhalen willen vertellen over pioniers wiens gebeden door onze hemelse Vader zijn verhoord. Vertel het verhaal in de eerste persoon (zie Onderwijzen geen grotere roeping, pp. 165, 179.) Gebruik verhalen uit uw familiegeschiedenis of vertel het verhaal van Charlotte Clark op deze bladzijde. Geef uw getuigenis dat onze hemelse Vader uw gebeden zal verhoren. ●*



UIT HET LEVEN VAN PRESIDENT WILFORD WOODRUFF

Hier is het

In 1847 reisden de mormoonse pioniers in de Verenigde Staten westwaarts naar hun land van belofte.



De heiligen wisten niet precies waar ze naar toe moesten. Brigham Young was in die tijd president van het Quorum der Twaalf. Hij was de enige die wist waar de Heer Zion wilde vestigen. Maar hij was erg ziek.

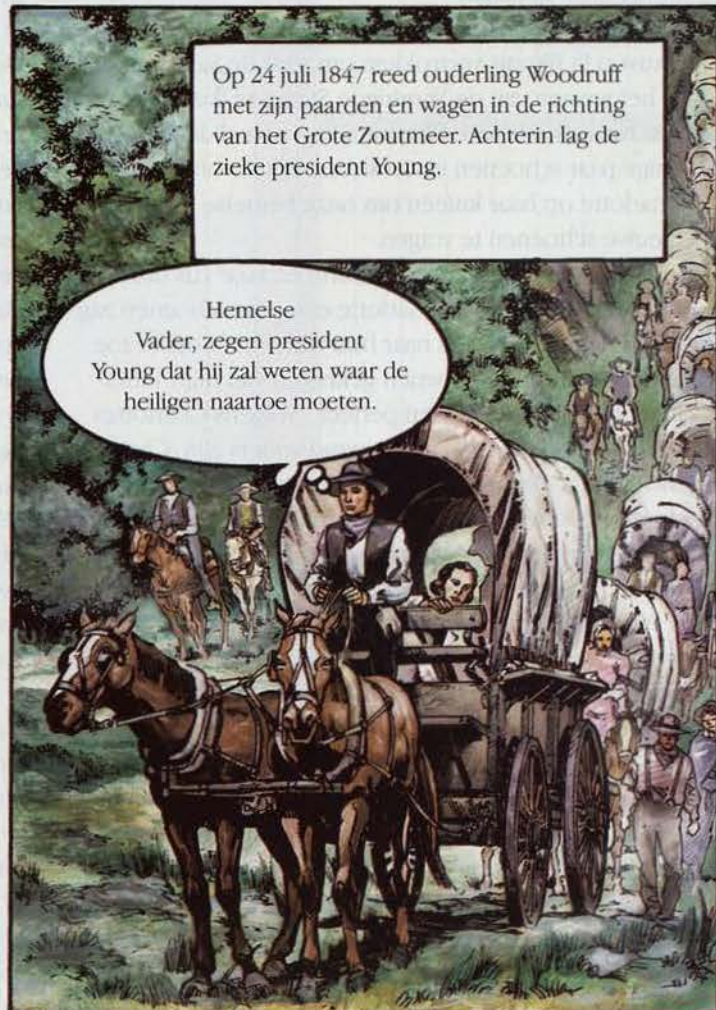
Broeder Woodruff, ik moet mijn reis naar het westen voortzetten.

Maar je bent veel te ziek.

Onzin. Leg me gewoon in de laadbak van je huifkar.

Op 24 juli 1847 reed ouderling Woodruff met zijn paarden en wagen in de richting van het Grote Zoutmeer. Achterin lag de zieke president Young.

Hemelse Vader, zegen president Young dat hij zal weten waar de heiligen naartoe moeten.



Zodra president Young de woestijnvallei van het Grote Zoutmeer zag, vroeg hij ouderling Woodruff halt te houden.

Hier is het, want de Heer heeft me deze plek in een visioen getoond.



Tweeëntwintig jaar later was ouderling Woodruff in zijn dagboek aan het schrijven toen hij zich die gebeurtenis herinnerde.

Vandaag hebben we de pioniersdag gevierd. We zijn hier nu met meer dan honderdduizend mensen. Kijk wat God tot stand heeft gebracht!

Bewerkt uit Leringen van kerkpresidenten: Wilford Woodruff (2004), pp. 146-148.

'Komt al uw onderlinge beloften na' (LV 136:20).

Mijn zuster, mijn voorbeeld

SHANNA BUTLER

Kerkelijke tijdschriften
Gebaseerd op een waar verhaal

Toen ik acht was, woonde ik op Jamaica. Het kan heel heet zijn op Jamaica. Ik was zo opgewonden toen mijn tante mij vroeg of ik met haar en mijn nichtje meewilde naar het huis van een vriend met een zwembad. Een koel zwembad op een warme dag klonk fantastisch.

Mijn moeder zei dat ik meemocht, maar dat ik niet mocht zwemmen, omdat ze niet wist of er iemand was om op ons te letten. Ik zei haar dat ik alleen pootje zou baden en verder niets.

Toen we bij het huis aankwamen sprong mijn nichtje meteen het water in. Er waren nog meer vriendjes meegewonnen die ook gingen zwemmen. Iedereen bleef maar vragen of ik ook het water in kwam, dus gaf ik me gewonnen. Het was zo heet buiten en mijn moeder zou het niet te weten komen, omdat mijn tante haar mond erover dicht zou houden.

Ik wist dat dat niet helemaal in de haak was, maar dat verminderde niets aan de waterpret die ik met mijn vrienden had. Ik was de hele tijd wel bang dat mijn moeder erachter zou komen dat ik haar ongehoorzaam was geweest. Toen we thuiskwamen was mijn haar een beetje nat, hoewel ik het wel droog had geprobeerd te houden. Mijn moeder vroeg me of ik had gezwommen. Ik loog tegen haar. Ik zei van niet. Daar heb ik me heel lang schuldig over gevoeld, maar ik wilde geen straf krijgen.

Een paar jaar later, toen mijn zusje, Briélan, zeven was, vroegen een paar vriendinnetjes of ze met hun mee naar het strand wilde. Hun ouders gingen ook

mee. Mama zei hetzelfde tegen haar als wat ze toen tegen mij had gezegd: je mag gaan, maar er wordt niet gezwommen. Toen mijn zusje op het strand was, zeiden de ouders van haar vriendinnetjes dat ze mocht gaan zwemmen als ze wilde. Ze zouden het niet tegen haar moeder zeggen.

Hoewel mijn zusje wist dat mijn moeder er waarschijnlijk nooit achter zou komen, zei ze tegen de ouders van haar vriendinnetjes dat ze niet ging zwemmen, omdat ze niet ongehoorzaam wilde zijn. Ze probeerden haar ervan te overtuigen dat het geen kwaad kon, maar ze luisterde niet naar hen, omdat ze niet wilde liegen en wel door had dat wat zij wilden niet goed was.

Op de dag dat mijn zusje naar het strand ging was het net zo heet als de dag dat ik naar het zwembad ging, en ze wilde net zo graag zwemmen als ik. Maar mijn kleine zusje werd mijn grote voorbeeld toen ze ervoor koos om haar ouders te eren door gehoorzaam te zijn.

Toen mama mij dit vertelde, zei ik haar dat ik tegen haar gelogen had. Ze vond het fijn dat ik dat opbiechtte. Ze was heel trots op mijn kleine, gehoorzame zusje, en ik ook. ●





'Eerlijkheid is een heel belangrijke eigenschap.
(...) Eerlijkheid begint als we nog jong zijn.'

President James E. Faust, tweede raadgever
in het Eerste Presidium, 'Wij streven dat na',
Liahona, juli 1998, p. 50.

Welkom bij de jongevrouwen

KIMBERLY WEBB
Kerkelijke tijdschriften

Een boodschap speciaal voor elfjarige meisjes.

Activiteitenavond. *Persoonlijke vooruitgang.*
Thema.

Klinken deze woorden je bekend in de oren? Als je een meisje van bijna twaalf bent, zul je ze gauw heel vaak horen. We vroegen zuster Susan W. Tanner, algemeen jongevrouwenpresidente, en haar raadgeefster, zuster Elaine, S. Dalton, om ons te vertellen wat jij van de jongevrouwen moet weten.

Om te beginnen?

'Dat we van je houden!', zegt zuster Tanner. 'Je bent zo onbevangen en mooi en enthousiast. Je wil alleen maar goeddoen. We zijn heel blij dat jij deel gaat uitmaken van de jongevrouwen en we staan met open armen op je te wachten om je welkom te heten.'

Je eerste zondag

Eindelijk ben je dan twaalf geworden. Waarin verschilt deze zondag van alle voorgaande? In plaats dat je participatieperiode bijwoont, ga je nu naar de jongevrouwen. Zuster Tanner zegt: 'Je zult kennis maken met hele lieve mensen: je jongevrouwenleiders die op de hoogte zijn van je komst en je maar wat graag welkom

willen heten, een klaspresidium bijenkorfmeisjes, en andere vriendinnen.'

Een bijenkorfmeisje is een jongevrouw van twaalf of dertien jaar — met andere woorden, jij! De jongevrouwen van veertien en vijftien worden rozenmeisjes genoemd, en de zestien- en zeventienjarigen laurmeisjes.

Hoewel er veel verschil is tussen de jongevrouwen en het jeugdwerk, heb je niets te vrezen. 'Je bent liefdevol voorbereid in het jeugdwerk en je bent er klaar voor', zegt zuster Dalton. 'Er is een groot getuigenis in je aan het groeien, en dat zal blijven groeien in de jaren dat je in de jongevrouwen bent.'



Het thema en de waarden van de jongevrouwen

'Wij zijn dochters van onze hemelse Vader, die van ons houdt, en wij houden van Hem.'

Diezelfde boodschap heb je ook in het jeugdwerk gehoord, legt zuster Tanner uit, toen je 'Ik ben een kind van God' (*Kindertiedjes*, pp. 2-3) leerde zingen. Maar het is geen nieuw vers — het is de eerste regel van het jongevrouwenthema.

'Het is heel belangrijk dat je die boodschap een plaatsje in je hart geeft', zegt zuster Tanner. 'Als je ervan doordrongen bent dat jij een geliefde geestelijke dochter van Hem bent, is dat van invloed op alles wat je denkt en hoe je reageert op het leven. Het geeft je moed.'

Zuster Dalton voegt daaraan toe: 'Als je weet wie je bent, zul je de kracht, het verlangen en de wil hebben om als getuige van God te staan. Dat is heel belangrijk in deze laatste dagen.'

Door naar de jongevrouwen te gaan, kun je je voorbereiden op de toekomst, doordat je bekend raakt met de zeven waarden die in het thema worden genoemd: geloof, goddelijke aard, gevoel van eigenwaarde, kennis, keuzevrijheid en verantwoordelijkheid, goede werken en integriteit.

Wanneer de jongevrouwen opstaan om dit thema op te zeggen, maak je dan geen zorgen dat je de woorden nog niet kent. Voordat je het weet, ken je die niet alleen uit je hoofd, maar wil je ze ook naleven.

Persoonlijke vooruitgang

'De naam Persoonlijke vooruitgang vind ik goed gekozen, omdat het precies aangeeft wat het is', zegt zuster Tanner. 'Onze hemelse Vader wil dat iedereen zijn hele leven vooruitgang maakt.'

Evenals het programma Geloof in God in het jeugdwerk is Persoonlijke vooruitgang erop gericht jou 'een nauwe band met je hemelse Vader te laten krijgen. Je zult doelen verwezenlijken en leren je verbonden na te komen', zegt zuster Tanner. Maar Persoonlijke vooruitgang verschilt van Geloof in God, omdat de doelen in zeven categorieën zijn ondergebracht — de zeven waarden.

Zuster Dalton legt uit: 'Terwijl je werkt aan je

Persoonlijke vooruitgang zul je je schriften gebruiken, en zo zul je de Geest leren voelen.' Je begint de Schriften beter te begrijpen, je begint te beseffen hoeveel je in je mars hebt en je begint je doopverbond beter te begrijpen. Zo bereid je jezelf voor op de tempelverbonden.

'Daarom heeft het boek Persoonlijke vooruitgang een tempel op de omslag', zegt zuster Tanner. 'Dat geeft aan dat Persoonlijke vooruitgang een manier van voorbereiden is.'

Activiteiten en haardvuuravonden

De activiteitenavond wordt elke week gehouden. Doorgaans kom je met de jongevrouwen samen of alleen met de bijenkorfmisjes, maar een keer in de maand is er een activiteit met de jongemannen. Je kunt dan genieten van allerlei activiteiten op het gebied van cultuur, dienstverlening, talentontwikkeling en sport — en het is altijd leuk!

Een jongevrouw woont ook haardvuuravonden, jeugdconferenties en andere bijeenkomsten bij. Elk jaar



is er een bijeenkomst voor alle jongevrouwen die over de hele wereld wordt uitgezonden, net zoals de algemene conferentie. Dat is de algemene jongevrouwenbijeenkomst en die vindt plaats op de zaterdag voorafgaand aan de algemene aprilconferentie. De profeten en leiders hebben dan een boodschap speciaal voor jou.

Kamp

‘Op het kamp krijg je de kans om de drukke wereld achter je te laten en de prachtige natuur van onze hemelse Vader in te trekken en zijn liefde voor jou te voelen’, zegt zuster Tanner. In de natuur kun je niet alleen heel veel plezier hebben, maar je voelt je daar ook ‘vooral verbonden met het eeuwige gezin van je hemelse Vader.’ Je kunt gaan hiken, zingen, lachen, leren, knutselen; maar veel jongevrouwen vinden de getuigenisdienst toch wel het hoogtepunt.

Wacht, er is nog meer!

In de jongevrouwen zul je niet alleen veel moois *ontvangen*, je zult ook heel veel kunnen bijdragen.

Zuster Dalton zegt: ‘In de jongevrouwen zul je in de gelegenheid zijn om je talenten te ontwikkelen en die kunnen gebruiken om anderen tot zegen te zijn. Met je talenten kun je je nu al voorbereiden op de jongevrouwen.’ Als je bijvoorbeeld pianoles hebt, kan je gevraagd worden om piano te spelen tijdens de opening van de jongevrouwen of de activiteitenavond.

Misschien wordt dat wel je eerste roeping in de jongevrouwen. Als er genoeg jongevrouwen zijn, heeft elke presidente twee raadgeefsters en een secretaresse. Zuster Dalton: ‘Het klaspresidium zal over je waken en erop toezien dat je je gelukkig voelt en dat je op de hoogte bent van alle activiteiten. En let maar goed op wat ze allemaal doen, want op een goede dag wordt jij in het klaspresidium geroepen. In die hoedanigheid

leer je je leiderscapaciteiten tot ontplooiing te brengen en daar zul je je hele verdere leven profijt van hebben.’

Een goede bijdrage van jouw kant is dat je enthousiast bent. Zuster Tanner: ‘Steek je enthousiasme niet onder stoelen of banken! Ik bezocht laatst een jongevrouwenklas met zo’n zeven meisjes. Het jongste meisje stak elke keer als er een vraag gesteld werd haar hand op en ze had goede ideeën. Ik dacht: die weet wat ze wil!’

Wees niet bang om jezelf te geven, dan zul je nog meer ontvangen.

Een jongevrouw waar je ook bent

Misschien is jouw wijk of gemeente te klein voor een klaspresidium. Misschien woon je te ver van de kerk af om wekelijks naar de activiteiten te gaan. Maar je kunt nog steeds deelnemen aan de jongevrouwen! Zelfs als je de enige jongevrouw in je wijk of gemeente bent, kun je elke week het thema opzeggen. Je kunt de waarden leren naleven en je kunt uiteraard aan je Persoonlijke vooruitgang werken.

Zuster Tanner: ‘Waar je ook bent en wat je omstandigheden ook zijn, je bent een jongevrouw in De

Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Je kunt altijd vooruitgang maken door naar de tempel toe te werken en tot Christus te komen.’

Daar draait het om in de jongevrouwen. ●



Als je het programma Persoonlijke vooruitgang hebt afgerond, krijg je dit medaillon. Met Persoonlijke vooruitgang kun je je voorbereiden op de tempel.



Dit is een leuk spel voor de gezinsavond. Of je kunt het aan je sabbatdoos toevoegen (zie Liahona, juni 2006, K16).



SABBATDOOS

Potloodspel

Vertel een lievelingsverhaal uit de Schriften.

Zing je liefste jeugdwerklied met de hele groep.

Instructies

1. Knip elk vierkant uit.
2. Doe de vierkantjes in een papieren zak, sluit de zak en schudt die goed.
3. Laat de spelers in een kring op de grond zitten.
4. Leg een potlood in het midden van de kring en wijs een speler aan die het potlood in het rond draait. Als het potlood weer stilligt, haalt de speler in wiens richting het potlood wijst een vierkantje uit de zak en beantwoordt de vraag of doet wat er op staat. Daarna is het zijn of haar beurt om het potlood rond te draaien.

Vertel hoe je je nu al kunt voorbereiden op een voltijdzending.

Geef je mama en papa een dikke zoen.

Laat zien wat we doen als er wordt gebeden.

Vertel wie er wel eens iets liefs voor je gedaan heeft en wat dat was.

Vertel hoe jij probeert op Jezus te gaan lijken.

Noem drie dingen op waar je dankbaar voor bent.

Waarom nemen we deel aan het avondmaal?

Noem drie dingen die je op zondag kunt doen.

Leg uit waarom we Kerstmis vieren.

Wat heb je geleerd in het jeugdwerk of de zondagsschool?

Zeg iets aardigs over de persoon die tegenover je zit.

Waarom vieren we Pasen?

Noem iets wat de profeet ons gevraagd heeft te doen.

Noem een wonder dat Jezus heeft gedaan.

Van wie kreeg Joseph Smith bezoek in het bos?

Wat is de naam van onze profeet?

Leg uit waarom we ons laten dopen.

Noem iets op waarmee je je ouders kunt eren.

NB: als je deze pagina's niet uit dit tijdschrift wilt halen, dan kun je de activiteit ook kopiëren of overtrekken. Of ga op het internet naar www.lds.org. Klik voor Engels op 'Gospel Library'. Klik voor andere talen op de wereldkaart rechtsbovenaan.



Gezegend door de

'Hij nam hun kinderen één voor één, en zegende hen' (3 Nephi 17:21).



Uit een interview met ouderling Douglas L. Callister van de Zeventig; door Marissa A. Widdison, kerkelijke tijdschriften

Toen mijn vrouw en ik in Oost-Europa werkzaam waren, woonden we in Rusland. Op zekere dag ben ik naar de Hermitage, het beroemde museum in Sint-Petersburg, toegegaan. Onze gids zei tegen ons: 'Wilt u alstublieft geen van de voorwerpen aanraken, want de rijkdom van Rusland wordt in de Hermitage gevonden.'

De volgende dag was het zondag en in de avondmaalsdienst werd een jong meisje tot lid van de kerk bevestigd. Terwijl ik en andere Melchizedeks-priesterschapsdragers om haar heen stonden en onze handen op haar hoofd legden, dacht ik dit: de rijkdom van Rusland bevindt zich niet in de Hermitage. De rijkdom van Rusland wordt in haar kinderen gevonden. Ons priesterschapdragers wordt toegestaan onze handen op hun hoofd te leggen en de kinderen te zegenen.

Jaren geleden had ons

jongste kind een ernstige beentumor in zijn onderrug. Toen hij naar het ziekenhuis ging, hoorde ik de artsen op de gang over zijn aandoening spreken. Ze zeiden dat niets in de wereld het leven van onze zoon kon redden.

Toen ik terug was in de kamer van mijn zoon, probeerde ik hem moed in te spreken. Ik stelde hem gerust dat hij de beste medische zorg kreeg. Hij antwoordde: 'Papa, ik vertrouw niet op de artsen. Ik vertrouw op de zegen die ik heb gehad. U hebt uw handen op mijn hoofd gelegd en mij gezegend. En ik geloof echt dat de zegen in vervulling gaat.'

Mijn zoon genas. Zijn leven is een voorbeeld van de kracht van een priesterschap-zegen. Een van de lessen die ik in de kerk heb geleerd is dat onze Vader in de hemel van kleine kinderen houdt. Hij schenkt hun graag zijn zegen en Hij zegent ze vaak door de priesterschap. ●



e priesterschap



RAAD EENS MIE

Kun je raden wie dit is? Lees de aanwijzingen over dit lid van het Quorum der Twaalf Apostelen. Zoek dan hieronder het antwoord op.

1 Hij was het oudste kind thuis en was een goed voorbeeld voor zijn twee zussen en twee broers. Hij was vriendelijk, behulpzaam en deed zijn best op school.

2 Een van zijn lievelingsverhalen is de geboorte van de Heiland.

3 Hij ging altijd graag naar school. Hij vond veel vakken leuk, maar geschiedenis toch wel het leukste.

4 Zijn ouders leerden hem dat het goed is om te werken. In zijn jeugd werkte hij dus veel in de tuin en zorgde hij voor de konijnen, kippen en honden.

5 Hij en zijn vrouw, Elisa, zijn in de Salt Laketempel getrouwd. Ze zei dat hij 'aardig en zachtmoedig' was en 'zijn geestelijke instelling' sprak haar aan.

De leden van het Quorum der Twaalf Apostelen zijn geroepen als profet, ziener en openbaarder, en om bijzondere getuige van Jezus Christus te zijn. Zij moeten in de hele wereld van Hem getuigen.

6 Hij is in Duitsland, Oostenrijk en Zwitserland op zending geweest.

7 Als ze op zondag aan de avondmaaltijd zaten vroeg hij zijn kinderen wat ze in de zondagsschool hadden geleerd. Ze praatten dan over hun les en hij ging er dan op door aan de hand van de Schriften.

8 Hij en zijn vrouw hebben zeven dochters en een zoon.

Woorden van wijsheid

'We hebben Schriften waarin de wil van God aan de mensheid staat geopenbaard. Als wij ons aan het woord van God vergasten, stellen we onze geest open voor eeuwige waarbeden en ons hart voor de zachte influisteringen van de Heilige Geest' (zie 'Stap voor stap', Liahona, januari 2002, p. 29).

Gezinnen toerusten



Zoek met een gebed in het hart uit deze boodschap de teksten en leringen uit die tegemoet komen aan de behoeften van de zusters die u bezoekt. Vertel over eigen ervaringen die ermee verband houden en geef uw getuigenis. Nodig de zusters die u bezoekt uit om dat ook te doen.

Zegeningen van het ZHV-lidmaatschap: De zustershulpvereniging moedigt aan tot een spaarzame leefstijl, een verstandige huishoudvoering en deelname aan tempelwerk en familiehistorisch werk om het erfgoed van iedere zuster tot zijn recht te laten komen.

Bonnie D. Parkin, algemeen ZHV-presidente: 'Dankzij de ZHV ben ik hernieuwd, versterkt, en toegewijd om een betere moeder, vrouw en dochter van God te worden. Mijn hart is vervuld met begrip van het evangelie, met de liefde van de Heiland en alles wat Hij voor ons gedaan heeft. Kom naar de ZHV! Dan zal in uw gezin liefde heersen; u en uw gezin zullen gevoed en versterkt worden.' ('Hoe is de ZHV u tot zegen?', *Liabona*, november 2004, p. 35.)

Hoe komt een verstandige huishoudvoering uw gezin ten goede?

LV 93: 43, 50: '[Breng uw] eigen huis in orde. [Zorg ervoor] dat [u] thuis ijveriger [bent] en meer betrokken.'

Spreuken 31:10, 13, 25, 27: 'Een degelijke huisvrouw, wie zal haar

vinden? Haar waarde gaat koralen ver te boven. (...)

'Zij (...) werkt met vaardige handen. (...)

'Kracht en luister is haar gewaad, de komende dag lacht zij toe. (...)

'Zij houdt toezicht op de gang van haar huishouding.'

President Gordon B. Hinckley: 'Ik spoor u aan om bescheiden te zijn in uw uitgaven, om uzelf in uw aankopen te beheersen, om schulden zoveel mogelijk te vermijden. Betaal schulden zo snel af als u kunt en bevrijd u zo uit slavernij.

'... Als u uw schulden hebt betaald, als u een reserve hebt, al is die klein, dan mogen de stormen om uw huis loeien, maar dan hebt u een toevluchtsoord (...) en hebt u gemoedsrust' ('Aan de jongens en de mannen', *De Ster*, januari 1999, p. 66).

Hoe kan uw tempelwerk en familiehistorische werk uw gezin ten goede komen?

President Ezra Taft Benson

(1899-1994): 'De tempel is het permanente bewijs dat God het gezin bestemd heeft om eeuwig te zijn. (...) Ga naar de tempel (...), opdat u aanspraak kunt maken op de hoogste zegeningen van het priesterschap.

'(...) Wanneer u de tempel bezoekt en de verordeningen verricht die eigen zijn aan het huis des Heren, zult u bepaalde zegeningen ontvangen:

'U zult delen in de geest van Elia, die uw hart tot uw huwelijkspartner,

tot uw kinderen, en tot uw voorouders keert.

'U zult uw familie meer liefhebben dan ooit tevoren' ('What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple', *Tambuli*, april-mei 1985, pp. 2, 6).

President Howard W. Hunter

(1907-1995): 'Ga zo vaak naar de tempel als uw omstandigheden dat toelaten. Hang bij u thuis een foto van de tempel op zodat uw kinderen die kunnen zien. Leg hun uit wat het doel van het huis des Heren is. Laat ze zich van jongs af aan voorbereiden op hun tempelgang.

'(...) Stel dan uw familiegeschiedenis samen en maak de namen klaar voor de heilige verordeningen die alleen in de tempel verricht kunnen worden. Dit voorouderonderzoek is onmisbaar voor het werk in de tempel en degenen die dat werk doen, zullen zeker gezegend worden.' (Zie 'Kostbare en zeer grote beloften', *De Ster*, januari 1995, pp. 7-8.) ■



Beledigingen, blaffende honden en REGENBUIEN

*Mijn vrienden hadden allemaal geestdriftig over
hun zending gesproken. Waarom vond
ik er dan niks aan?*

KATHARINA BETZ BIRCH

Waarom heb je me niet gezegd hoe afschuwelijk het is? Dat is wat ik aan ouderling Newman had geschreven, een van de instructeurs aan het opleidingscentrum voor zendingen. Toen ik twintig jaar geleden in het zendingsveld was, had ik het zwaar. Ik vond er helemaal niks aan. Ik zou mijn zending afmaken, omdat ik geen zwakkeling wilde zijn, maar daar was ook alles mee gezegd, nooit zou ik zeggen dat het de mooiste anderhalf jaar van mijn leven waren geweest.

Ouderling Newman schreef terug: 'Het spijt me dat je er zo over denkt, zuster Betz. Feit is dat ouderling Bradford en ik dat wel geprobeerd hebben. Aan jullie allemaal. Dat doen we altijd, maar niemand wil ons geloven. Maak je geen zorgen. Het wordt beter. En tegen de tijd dat je naat huis gaat, ben je blij dat je bent gegaan.'

Ik besloot er het beste van te maken. Ik wist maar al te goed dat mijn hemelse Vader dit van mij wilde, en ik kon niet ontkennen dat ik de Geest had gevoeld toen ik Hem benaderd had met mijn beslissing om op zending te gaan. Veel van mijn vrienden en vriendinnen waren op zending geweest of waren gelijk met mij op zending, en zij leken er een andere kijk op te hebben dan ik. Allemaal kwamen ze met geestdriftige verhalen over mensen die door het evangelie waren aangeraakt en over wonderen waarvan zij bijna

dagelijks getuige waren. Ze zeiden allemaal dat een zending het beste was dat ze ooit gedaan hadden, en hun verhalen zorgden ervoor dat ik ook voor een zending koos.

Daar was ik dan in Noord-Duitsland met jetlag, met een senior collega die bijna net zo groen was als ik, en met weer dat te koud was voor de tijd van het jaar. We werden minstens twee keer per dag drijfnat en meestal zagen we er uit alsof we door een grote regenplas waren geschoven. En fietsen maakte het er niet beter op. We woonden bovenop een van de weinige hoge heuvels die Noord-Duitsland rijk is, en onze onderzoekers, zo leek het althans, woonden allemaal bovenop die andere heuvels. Maar waar ik het meest ontmoedigd van raakte was dat ik nog niet geleerd had om de subtiele invloed van de Geest te onderscheiden. Ik was bezorgd dat mijn zending op een groot fiasco zou uitdraaien. En ik was pas twee maanden in Duitsland.

Hoe ongelooflijk het echter ook zal klinken, na verloop van tijd bleek dat ouderling Newman gelijk had. Ik ging vooruit. Ik had het nog steeds moeilijk, maar ik leerde om oog te hebben voor de goede kanten.

Zoals die keer dat we na mijn tweede zoneconferentie op weg naar huis waren. We waren overgestapt en daarna druk in gesprek geraakt met een vrouw die meer wilde weten over de nieuwe tempel in Freiberg, toen het tot mij

ILLUSTRATE SCOTT SNOW



doordrong dat de trein een stad aandeed die niet op onze route lag. We beseften dat we de verkeerde trein hadden genomen en stapten snel uit. Helaas ging er pas over twee uur een trein in de goede richting, waardoor we onze aansluiting zouden missen. In elk geval hadden we nu genoeg tijd over om wat te lezen. In de *Ensign* die we net hadden ontvangen stond een artikel van ouderling Jeffrey R. Holland, toentertijd president van de Brigham Young University, 'De ongerieflijke Messias', dat precies voor mij bestemd leek:

'Dus vraag ik u geduld te hebben in zaken die de Geest betreffen. Misschien wijkt uw leven, hoewel ik dat betwijfel, totaal af van dat van mij. (...) Ik had geen makkelijke zending. (...)

'(...) Een gering aantal profeten daargelaten, zal iedereen op bescheiden en onopvallende wijze het werk van de Heer moeten doen. En wanneer u moeite moet doen om Hem te leren kennen, en om te weten te komen dat Hij u kent; en u uw tijd besteedt aan bescheiden dienstverlening en daarbij ongerief voor lief neemt, zult u ontdekken dat Hij zijn engelen opdracht heeft gegeven aangaande u, en dat zij u op de handen zullen dragen (zie Matteüs 4:6). Dat gebeurt misschien niet op stel en sprong. Het zal wellicht niet direct gebeuren, maar daar zit een doel achter. Koester uw geestelijke vracht, want God zal door die vracht tot u spreken en zal u gebruiken om zijn werk te doen, als u die goed draagt' (*De Ster*, maart 1989, pp. 22-23).

Door wat mij in het zendingsveld overkwam, begreep ik wat hij bedoelde en getuigde de Geest, daar in dat verlaten treinstation, op indringende en bemoedigende wijze tot mij hoe waar dat was.

Het was al laat toen zuster Gubler en ik in een groot flatgebouw langs de deur gingen. We waren een beetje verast toen een bejaarde vrouw ons binnenliet, maar we voelden beiden aan dat deze vrouw verdriet had. Toen we in haar schemerige huiskamer hadden plaatsgenomen, vertelde zij ons over de dood van haar echtgenoot en over haar stiefkinderen, die haar niet meer wilden zien. Zij moest weten dat haar hemelse Vader van haar hield. Ik vroeg om haar bijbel en las deze prachtige tekst aan haar voor: 'Neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen. Want mijn juk is zacht en mijn last is licht' (Matteüs 11:29-30). De Geest vulde de kamer. Toen mijn collega en ik ons getuigenis aan haar gaven dat haar Vader in de hemel afwist van haar verdriet en dat Hij van haar

hield, rolden er bij drie mensen tranen over hun wangen. In die dierbare ogenblikken vond er minstens één bekering plaats — die van mij.

Geleidelijk merkte ik dat ik anders tegen mijn zending ging aankijken. Nog steeds kregen we te maken met beledigingen, blaffende honden, stortbuien, niet nagekomen afspraken en onbegrip; mijn schouder was aan het eind van de dag als lood; mijn kleding versleet met de dag; en duizenden mensen te moeten bereiken werkte soms verlamdend. Maar de engel was eruit, de pijn was aan het wegtrekken en het leven ging er zonniger uitzien, naarmate mijn getuigenis groter werd. Ik voelde dat er een verandering in mij plaatsvond. Ook in de mensen die wij les gaven, zag ik veranderingen.

Zoals bij Uwe, de jonge, idealistische milieuactivist, die het heilsplan hoorde en wist dat de boodschap steekhoudend was. Hij ging in op onze uitnodiging om op zondag naar de kerk te komen, waarvoor hij acht kilometer moest fietsen, hoewel hij zulke lange benen had dat hij niet eens tussen de kerkbanken paste. Toen hij voor het eerst op zijn knieën ging om te bidden, voelden we de vrede die ingang vond in zijn hart en zagen we een verandering over hem komen.

Een arts en zijn vrouw vochten alles aan wat we hun leerden, maar draaiden dan om de een of andere reden altijd weer bij. Hoewel ze in die tijd het herstelde evangelie van Jezus Christus niet hebben omarmd, stonden ze hun kinderen wel toe dat ze de diensten en activiteiten van de gemeente in Glückstadt bijwoonden.

Toen mijn collega, zuster Neumann, en ik op zekere dag les gaven aan een lieve jonge vrouw kwam haar vriend, Tom, langs. Ze had ons gewaarschuwd dat hij niet wilde dat ze van ons les kreeg. Toen Tom op een ochtend onze fietsen voor het huis zag staan en dus wist dat we binnen waren, besloot hij buiten op ons vertrek te wachten. Terwijl hij stond te wachten werd hij hoe langer hoe nieuwsgieriger en bedacht hij steeds meer vragen die hij ons kon stellen. Uiteindelijk won zijn belangstelling het van zijn bedenkingen, zodat hij naar binnen kwam om ons aan de tand te voelen. Na in het kort de grondbeginselen van het evangelie te hebben uitgelegd en in grote lijnen de afval en de herstelling te hebben behandeld, maakten we een afspraak voor de volgende dag



met hem. Hij liet zich tien weken later dopen. Ik was zo opgetogen dat ik met liefde tien jaar had willen bijtekenen.

Astrid en Jennifer, zusjes, vonden de kerk voordat de zendelingen hen vonden. Jennifer kreeg belangstelling in de kerk toen ze in de godsdienstles op school van de kerk hoorde en er meer over wilde weten. In de plaatselijke bibliotheek vond ze het Boek van Mormon en het boek *Zijn kerk hersteld* van William E. Berrett in het Duits. Zij en Astrid lazen de boeken samen. Op goed geluk sloegen ze het telefoonboek van Bremen na op een adres van deze 'Amerikaanse' kerk. Ze waren blij verrast toen er een kerkgebouw in hun woonplaats bleek te zijn. Ze schreven een brief, waarin ze vroegen hoe ze lid konden worden van deze herstelde kerk van Jezus Christus. Uiteraard wilden we ze dat wel vertellen.

Familie Oehler, familie Kaldewey, mevrouw Sirisko, meneer Lange, meneer Todt, en duizenden anderen wilden met ons praten of naar ons luisteren, al was het maar voor een kort ogenblik — en soms langer — zodat we getuigenis konden geven en het evangeliezaad konden uitzaaien. In dit leven zal ik nooit de vruchten zien die het meeste zaad zal voortbrengen, maar familie Claassens liet zich dopen nadat ik naar een andere stad was overgeplaatst, en mevrouw Mahnke kreeg een getuigenis en trad toe tot de kerk lang nadat ik mijn zending had voltooid.

Ouderling Newman had gelijk. Tegen de tijd dat ik Duitsland verliet, had ik in mijn hart plaatsgemaakt voor een geheel nieuwe wereld vol met mensen, ideeën, tradities en gebruiken — om maar te zwijgen van de geestelijke indrukken — die voor eeuwig in mijn hart zullen toeven. Ik leerde liefhebben, ik leerde lijden, en ik leerde geven om mensen die eens vreemden voor mij waren geweest.

Toen ik na mijn zending les ging geven aan het opleidingscentrum voor zendelingen probeerde ik hun duidelijk te maken dat er grote zegeningen voor hen klaarlagen, maar dat hun zending ook soms zwaar kon zijn. Het leek niet echt tot hen door te dringen. Maar goed, dat verwachtte ik ook niet van ze — nog niet. ■

'Koester uw geestelijke vracht, want God zal door die vracht tot u spreken.' Toen ik dit las in dat verlaten treinstation getuigde de Geest tot mij hoe waar dat was.



De natuurlijke mens afleggen



Een serie artikelen waarin leerstellingen worden uitgelegd die alleen in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen worden aangetroffen.

Filosofen en theologen discussiëren al eeuwen over de kwestie van de menselijke natuur. In de loop der jaren zijn er drie brede opvattingen gepostuleerd: de mens is van nature goed, hij is van nature slecht, en hij is geen van beide (een blanco blad waarop geschreven kan worden). We mogen dankbaar zijn dat het herstelde evangelie van Jezus Christus de ware natuur van de mens openbaart en zin, betekenis en richting geeft aan het ideaal om in dit leven 'de natuurlijke mens' af te leggen (Mosiah 3:19).

Tweeledige natuur

Door de val van Adam en Eva werd 'het gehele mensdom een verloren en gevallen volk' (Alma 12:22). Koning

Benjamin verklaarde dat de gevallen mens ofwel 'de natuurlijke mens een vijand van God is, en dat vanaf de val van Adam is geweest, en dat voor eeuwig en altijd zal zijn, tenzij hij zich overgeeft aan de ingevingen van de Heilige Geest en de natuurlijke mens aflegt en een heilige wordt door de verzoening van Christus, de Heer' (zie Mosiah 3:19).

President David O. McKay (1873–1970) heeft ons geleerd dat wij door de val 'een tweeledige natuur hebben: de een verbonden aan het aardse of dierlijke leven; de andere verwant aan het goddelijke. Of een mens tevreden blijft in wat we de dierenwereld noemen, tevreden met wat de dierenwereld hem geeft, en zonder enige moeite toegeeft aan zijn begeerten en lusten, en steeds verder wegglijdt in de sfeer van mateloosheid, of dat hij door zelfbeheersing stijgt naar een niveau van intellectuele, morele en geestelijke geneugten, is afhankelijk van de soort keuzen die hij elke dag doet —

nee, die hij elk uur van zijn leven doet.¹¹

Onze geest komt uit de tegenwoordigheid van God, en 'iedere mensengeest was in het begin onschuldig' (LV 93:38). Ons stofelijke lichaam is ook een geschenk van God. Een van de redenen voor onze komst naar deze aarde was dat we als onze hemelse Vader wilden worden, die een stoffelijk lichaam had. En daarmee is ons in dit sterfelijke leven een taak gesteld: we moeten leren om ons lichaam te bedwingen, er goed voor te zorgen en er goed mee om te gaan. Als we de natuurlijke neigingen van het vlees in goede banen leiden, verheffen we ons tot het geestelijke leven waar president McKay over heeft gesproken. Maar als we 'de natuurlijke mens' de vrije hand geven, zijn wij in feite een vijand van God en zijn doeleinden (zie Mosiah 3:19).

De strijd

Ouderling Melvin J. Ballard (1873–1939) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft verklaard dat 'onze zielsvijand ons, bij alle aanvallen die hij op ons uitvoert, in het vleselijke belaagd, omdat ons lichaam is opge maakt uit de gevallen aarde, en hij macht heeft over de elementen van de aarde. Hij zal ons besluipen door middel van vleselijke lusten, begeerten en verlangens. Alle hulp die de Heer ons in deze strijd aanbiedt, komt tot de geest die in dit sterfelijke lichaam huist. Deze twee kolossale krachten oefenen hun invloed via deze twee kanalen op ons uit.

'(...) Als u een sterke geest wilt hebben die het lichaam domineert, dan moet u erop toezien dat u geestelijke voeding en beweging krijgt. (...)

'De man of vrouw die geen geestelijke voeding of beweging krijgt, zal geestelijk weldra verzwakt zijn en door het vleselijke worden overmeesterd. Wie dus geestelijke voeding en beweging krijgt, zal dit lichaam meester zijn en zal het onderwerpen aan de wil van God.¹²

Ouderling Ballard noemt verschillende soorten voeding en beweging: bidden, aan het avondmaal deelnemen en elkaar dienen. De Schriften en profeten wijzen ons op nog



Het vergt geestelijke voeding en beweging om het lichaam te bedwingen en aan de wil van God te onderwerpen.

andere, zoals de zondagse diensten bijwonen, in de tempel dienen en de Schriften bestuderen.

Onze natuur veranderen

Geestelijke voeding en beweging zijn van belang om ons lichaam te kunnen regeren, maar deze onderneming wordt vergemakkelijkt als het lichaam wordt gezuiverd van zijn verdorven of 'natuurlijke' staat (zie Moroni 10:32–33). Deze heiliging komt tot stand door de genade van Christus en de bediening van de Heilige Geest. Ouderling Parley P. Pratt (1807–1857) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft verklaard dat 'de gave van de Heilige Geest (...) al onze verstandelijke

vermogens stimuleert, alle natuurlijke hartstochten en gevoelens versterkt, vergroot, ontvouwt en zuivert en ze door de gave van wijsheid geschikt maakt voor hun rechtmatig gebruik.¹³ Hartstocht is niet per definitie slecht. Met gecontroleerde hartstocht kan bijvoorbeeld veel goeds tot stand worden gebracht.

De boodschap van het evangelie is dus dat we niet de slaaf van zinnelijke hartstochten en hunkeringen hoeven te zijn. Het goede nieuws van het evangelie is dat we, door de verzoening van onze Heiland en het juiste gebruik van onze keuzevrijheid, een fundamentele verandering in onze natuur teweeg kunnen brengen. President Ezra Taft Benson (1899–1994) heeft verklaard dat de wereld probeert 'het menselijk gedrag te veranderen, Christus kan echter de menselijke natuur veranderen.'¹⁴ Petrus heeft terecht verklaard dat we door de kracht van de Heer deel kunnen hebben 'aan de goddelijke natuur, ontkomen aan het verderf, dat door de begeerte in de wereld heerst' (zie 2 Petrus 1:3–4). Dankzij Christus' verzoening kunnen we de natuurlijke mens afleggen en een heilige worden 'onderworpen, zachtmoedig, ootmoedig, geduldig, [en] vol liefde' (Mosiah 3:19). ■

NOTEN

1. *Gospel Ideals* (1953), pp. 347–348.
2. Zie 'De strijd om de ziel', *De Ster*, september 1984, p. 37.
3. *Key to the Science of Theology*, 9e uitgave (1965), p. 101.
4. Zie 'Uit God geboren', *De Ster*, nummer 2, 1986, p. 5.

Cambodja

land van groeiende vrede



In 1994 opende Cambodja zijn poorten voor evangeliserende zendelingen, die nu de enthousiaste steun hebben van ruim zesduizend leden.

MARISSA A. WIDDISON
Kerkelijke tijdschriften

De schat aan pioniersverhalen over geloof, moed en bekering is vanaf de dag dat de Cambodjaanse overheid de kerk in 1994 officieel erkende, alleen maar meer gaan fonkelen. In dit tropische, Aziatische land worden dagelijks mensen aangeraakt, doordat heiligen en zendelingen zij aan zij arbeiden.

In 1994 werden ouderling en zuster Donald en Scharlene Dobson uit India overgeplaatst naar Cambodja, waar zij de eerste zendelingen waren. Op 27 maart van dat jaar werd de eerste kerkdienst in Cambodja in een hotel gehouden. Er waren in totaal zes leden en negen belangstellenden aanwezig. Op 9 mei 1994 was zuster Pahl Mao

de eerste die in Cambodja lid van de kerk werd. Twee jaar later, in mei 1996, bezocht president Gordon B. Hinckley Cambodja en wijdde het op een heuvel met uitzicht over de Mekong toe aan de prediking van het evangelie. Het werk was officieel van start gegaan!

De helpende hand: humanitaire hulp

In 1993 was Larry R. White werkzaam als president van het zendingsgebied Bangkok (Thailand), toen hij gunstige berichten binnenkreeg over de godsdienstige ontwikkelingen in Cambodja. Hij reisde, samen met ouderling John K. Carmack van de Zeventig en broeder Vichit Ith, een lid uit Bangkok, naar Cambodja om overheidsfunctionarissen aldaar te polsen of zendingswerk en humanitaire hulp mogelijk was. Ze mochten met humanitaire-hulpprojecten beginnen.

Sinds die tijd zijn er hier veel zendelingen met een humanitaire taak werkzaam geweest. In het recente verleden waren ouderling en zuster Robert en Virginia Scholes in Cambodja werkzaam. Zij vertegenwoordigden Latter-day Saint Charities, een humanitaire organisatie die is gelieerd aan de kerk en vaak samenwerkt met lokale

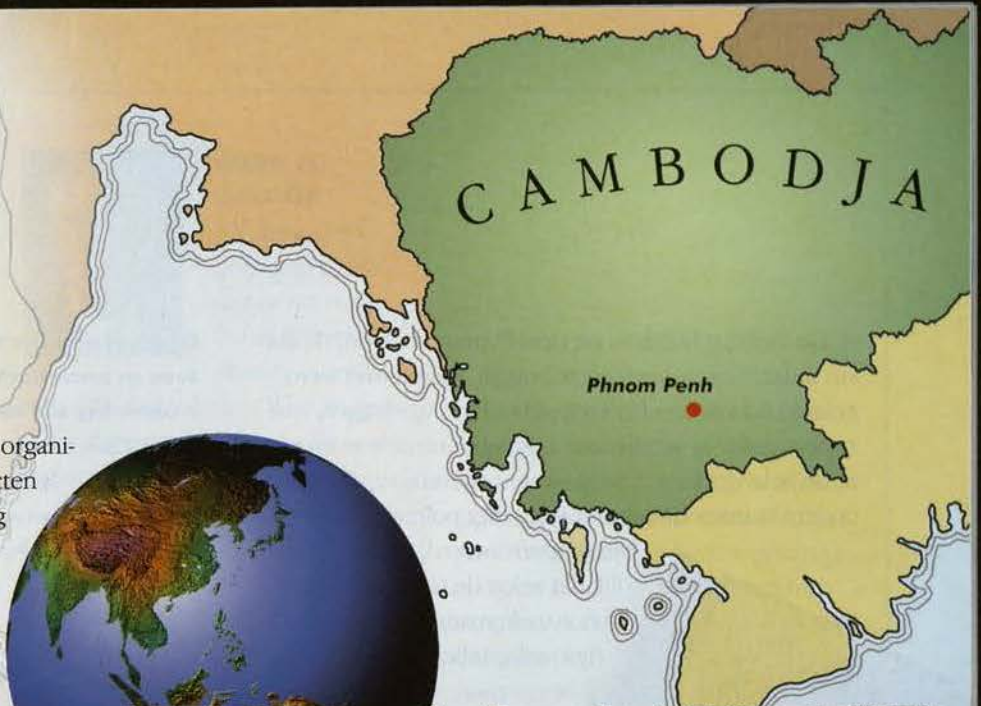
overheidsbedrijven of maatschappelijke organisaties om overal in de wereld hulpprojecten op poten te zetten. Zij weten uit ervaring dat liefdadigheidsprojecten barrières doorbreken, politieke verschillen overbruggen en de naam van de kerk in een goed daglicht stellen.

Toen broeder en zuster Scholes hoorden dat er jaarlijks vijfhonderd Cambodjaanse burgers verminkt raken of de dood vinden door landmijnen, besloten ze een hulpactie op touw te zetten voor de slachtoffers. Zij gingen een samenwerkingsverband aan met de Wheelchair Foundation [Stichting Rolstoel] en het Cambodjaanse Rode Kruis om een project op te starten dat ze 'Tripelcombinatie' noemden, waarmee ze de vele slachtoffers van landmijnen — maar ook mensen met andere lichamelijke beperkingen — van een nieuwe rolstoel voorzagen.

Familiegeschiedenis: een gedeelde waarde

Voorouderverering is diep geworteld in de Cambodjaanse cultuur en het verbaast dan ook niemand dat de Cambodjanen geïntrigeerd zijn door het genealogische werk van de kerk. Ouderling en zuster Michael en Donna Frame, een zendingsechtpaar in Phnom Penh, de hoofdstad van Cambodja, zijn daar met presentaties over familiegeschiedenis begonnen. Honderden belangstellenden hebben die presentaties de laatste jaren bijgewoond, die onder auspiciën van Latter-day Saint Charities vallen en gegeven worden door zendingen met een humanitaire taak.

'Er zijn veel Cambodjanen die het tijdperk Pol Pot hebben meegemaakt, toen zoveel documenten werden vernietigd', zegt zuster Frame. 'We willen mensen leren hoe ze hun geschiedenis op schrift kunnen zetten, zodat hun kinderen en kleinkinderen dat kunnen lezen. We willen ze laten zien hoe eenvoudig het is om een stamboom op te stellen.'



Tegenoverliggende pagina: pendelaars op een brug over de Mekong; heiligen der laatste dagen gebruiken een poppenspel om het belang van een goede gezondheid te onderstrepen; een riksja in de straten van Phnom Penh; een mormoons kerkgebouw in Phnom Penh. Boven: gezinnen en zendingen bij een doopdienst; boten op de Mekong.

De mensen kwamen uit heel Phnom Penh om de cursus in familiegeschiedenis te volgen, waarin hun werd geleerd hoe ze een familiegeschiedenis vastleggen, hoe ze een ouder of grootouder kunnen interviewen en waar ze de belangrijke en interessante gegevens van hun voorouders kunnen vinden. Na jaren met politieke onrust te zijn geconfronteerd, is het begrijpelijk dat velen de familiegegevens voor toekomstige generaties willen veiligstellen.



Onder, vlnr: zuster Sodalys Sean en zuster Rachel Pace; broeder Eng Bun Huoch; zuster Chea Sam Nang; zendingzusters en anderen helpen opruimen na een brand in Phnom Penh.

Zendingswerk in Cambodja

Dankzij de inspanningen van de zendingen met een humanitaire taak en de evangeliserende ouderlingen en zusters hebben duizenden Cambodjanen het evangelie geaccepteerd.

Op een voorbereidingsdag in het zendingsgebied Phnom Penh keek ouderling Trent Nielson uit Mesa, (Arizona, VS) toe hoe zijn collega-zendingen een partijtje voetbal begonnen. Het trapveldje lag naast een school en al gauw volgden een paar tieners de wedstrijd, die vervolgens aan ouderling Nielson vroegen waarom zoveel Amerikanen voetbal in Cambodja speelden. Hij legde hun uit dat het allemaal zendingen waren die de mensen het evangelie van Jezus Christus leerden. De jongens wilden weten hoeveel de zendingen daar voor betaald kregen. Toen ze hoorden dat de zendingen hun eigen zending bekostigden, waren ze stomverbaasd. Waarom zou iemand zoiets doen?

Nieuwsgierig geworden, begonnen de tieners diepe godsdienstige vragen te stellen en zich te verdiepen in de boodschap van de zending. Voor hij het wist was

ouderling Nielson aan de kant

van het veld tien jongens in de herstelling van het evangelie aan het onderwijzen.

In de groep was een jongen die aanvankelijk nogal afwijzend was, maar die aan het eind de meeste belangstelling had. Hij en anderen vroegen of ze een boek-van-mormon konden krijgen. Ouderling Nielson zag in dat hij nooit genoeg boek-van-mormons zou hebben voor alle jongens. Daarom doorzocht hij snel de tassen van de andere zendingen. Voordat het groepje wegging, vertelde ouderling Nielson hun waar ze meer informatie over de kerk konden krijgen.

Zendingen uit eigen land

Toen de eerste zendingzusters in Phnom Penh aankwamen, werd dat gezien als een teken van enorme uitbreiding van het werk in dat gebied. De zusters Megan Jones, Kirsten Downing en Rachel Pace kwamen op 21 augustus 2003 aan in de hoofdstad. Op hun eerste dag gingen de zusters zendingswerk doen bij de centrale markt, de drukste markt van de stad. Ze waren een beetje

nerveus, maar hun collega's — de eerste Cambodjaanse zendeling-zusters, de zusters Sokhom Suon, Molis Soun en Sodalys Sean — voelden zich als een vis in het water op die vertrouwde plek.

Zendingen uit eigen land zijn van grote waarde voor een zendingsgebied, bijvoorbeeld omdat ze er bekend zijn. Ze lijken het heerlijk te vinden om in hun vaderland te dienen en hebben een aanstekelijk soort enthousiasme bij zich waar ze ook komen.

'Ik wil alle leden van de kerk laten weten dat ik van mijn zending genoten heb', zegt Eng Bun Huoch, Cambodjaans lid dat zich op 25 oktober 1998 heeft laten dopen. Twee jaar later was hij op zending in Phnom Penh. 'Een zending is niet gemakkelijk, maar wel de moeite waard. Ik wou dat ik kon uitleggen hoezeer mijn leven erdoor veranderd is. Op mijn zending kon ik mij ontplooiën tot leider en leerkracht en leerde ik hoe ik een betere vriend, zoon en lid kon worden.'

Op 17 juli 2002 rondde hij zijn zending af, waarna hij een baan vond die hem nieuwe kansen bood. Zijn getuigenis was versterkt en hij is van mening dat hij beter bestand is tegen de wisselvalligheden van het leven.

'Ik dank de Heer dat Hij het evangelie in Cambodja heeft gebracht, voordat ik te oud was om een zending te vervullen', zegt hij. 'Ik had het heel erg gevonden als ik dit geweldige werk niet had kunnen doen.'

Dankzij de zendingen — zusters en ouderlingen, uit eigen land en buitenland — breidt het werk zich elke dag uit.

Zegenrijk priesterschap

De nieuwe leden in Cambodja putten veel kracht uit de zegenrijke invloed van het priesterschap. Veel mensen, zoals Sam Nang, hebben wonderen meegemaakt



WERK IN GELOOF

'De kerk is zo hard gegroeid dat er nu meer leden buiten

Noord-Amerika

zijn dan daarbinnen. We zijn een grote, internationale familie geworden in 160 landen. (...)

'Maar onze hoop voor de toekomst is groot en ons geloof is sterk. (...)

'Ik herhaal wat ik tien jaar geleden heb gezegd: laten we "ons hoofd opheffen, onze visie verruimen en een beter begrip ontwikkelen van de grootse millenniaanse zending van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen."

Gordon B. Hinckley, 'Openingswoord', Liahona, mei 2005, pp. 4-6.

die hen sterken in hun geloof.

Toen Sam op een keer vroeg in de ochtend op de brommer naar haar werk ging, werd ze aangerezen door een vrachtauto en van haar brommer afgeslingerd. Niemand wilde haar helpen, totdat haar identiteit was vastgesteld, en omdat ze half bewusteloos was, kon ze de vragen van de omstanders niet beantwoorden. Ze lag bijna twee uur hulpeloos op straat.

De arts die haar in het ziekenhuis onderzocht zei dat haar rechterbeen was 'verbrijzeld'. Hij vond dat het been zo snel mogelijk boven de knie moest worden geamputeerd of, op zijn minst, met pinnen moest worden vastgezet. De ouders van Sam waren ten einde raad en belden de gemeentepresident, Un Son, en een zendingsechtbaar, ouderling en zuster LaVon en Marianne Day. Deze leiders zeiden de arts niets te doen totdat zij er waren.

Eenmaal in het ziekenhuis gaven president Son en ouderling Day haar

een zegen. Hoewel hij er eerst helemaal niets voor voelde, ging de arts ermee akkoord de operatie uit te stellen, totdat hij de röntgenfoto's had bekeken. Daarop zag hij dingen die hij eigenlijk niet kon geloven: er was geen breuk of ernstige verwonding te zien! De enige verwonding was een spierscheuring en een diepe snee, die hij dicht hechtte. De arts had geen verklaring voor de ommezwaai in Sams fysieke toestand.

Ze zou nog wel een huidtransplantatie moeten ondergaan, maar haar been weer gewoon kunnen gebruiken.

Cambodja: naar een vredig leven

Cambodja is een klein land, maar het volk is groot in zijn denken. Door de vrede te koesteren in een land dat eens door oorlog was verscheurd, banen de zendingen en heiligen in Cambodja de weg voor nieuwe generaties om in het evangelie te gedijen. ■

De ketenen van zonde breken



Opoffering van het voorwerp van begeerte of hartstocht is de sleutel tot bevrijding van slavernij.

OUDERLING H. ROSS WORKMAN
van de Zeventig

Het kwaad van slavernij is bijna net zo oud als de mensen zelf. Het vervult ons met afschuw dat mannen, vrouwen en kinderen verhandeld werden en veel te lijden hadden om andermans leven te veranderen. We sidderen bij de gedachte aan zoveel 'wreedheid jegens de medemens' en zijn geschokt door berichten dat er zelfs in deze tijd nog slavernij bestaat.

Hoe kan het dan toch dat velen vrijwillig hun vrijheid opgeven en zichzelf en hun dierbaren gevangen laten nemen door iemand die eigenlijk maar één ding wil en dat is hen net zo ongelukkig maken als hijzelf is? (Zie 2 Nephi 2:27.)

Geestelijke gevangenschap

Bij gevangenschap denkt men in eerste instantie aan een opgelegde gevangenisstraf. Vrijheidsberoving is afschuwelijk, maar zal niet eeuwig duren. In slavernij zijn van de vader der leugen is veel erger, want dat is een vorm van gevangenschap die veel verwoestender is en veel langer kan duren. Frappant is dat iemand zichzelf deze geestelijke gevangenschap oplegt door zich over te geven aan ongebreidelde begeerten en hartstochten. Niet alleen kan iemand in slavernij zijn van zonde, maar ook van roem, rijkdom, politieke macht of sociale rang. Iemand kan ook in slavernij zijn van sport, muziek of amusement als hij of zij daar fanatiek mee bezig is.

Veel mensen zitten gevangen in tradities. In elke cultuur bestaan tradities. Er zijn culturen waarin de tribale tradities diepgeworteld zijn. Sommige tradities zijn prachtig, omdat ze culturele waarden in stand houden en de sociale orde beschermen. Andere tradities zijn in tegenspraak met het evangelie en de orde van het priesterschap, en wanneer die blindelings worden gevolgd, resulteren ze in slavernij.

Zelfs individuele en gezinstradities kunnen tot geestelijke gevangenschap leiden. Tradities die indruisen tegen de beginselen van het evangelie mishagen de Geest. Ze weerhouden iemand ervan om zich, onder invloed van de Geest, open te stellen voor goede alternatieven die tot meer vrijheid leiden. Denk bijvoorbeeld eens aan gezinstradities op de sabbat. Hoe reageert uw gezin als een belangrijke sportwedstrijd samenvalt met de kerkgang? Zwichten voor slechte invloeden beperkt uw vrijheid en vergroot de kans op gevangenschap.

Stukje bij beetje

Alles kunnen kiezen wat 'noodzakelijk' is, is een gave van God aan zijn kinderen. We kunnen dus vrijheid en eeuwig leven in Christus kiezen of gevangenschap en dood naar de macht van de duivel (zie 2 Nephi 2:27). Vaak hoor je dat we kunnen kiezen wat we maar willen, de gevolgen van onze keuzes hebben we echter niet voor het kiezen.

Geestelijke gevangenschap is zelden het



gevolg van een enkele keus of actie. Veelal geeft iemand zijn vrijheid stukje bij beetje prijs, en voor hij het weet is de weg terug afgesneden.

Er is eens een jongeman ten einde raad naar mij toegekomen. Hij was verslaafd geraakt aan pornografie, die hij thuis bekeek op zijn computer. Hij voelde zich daar zo schuldig over dat hij niet meer naar de kerk wilde of een priesterschapstaak wilde uitvoeren. Ook zijn sociale leven had er onder te lijden. Hij kon er geen weerstand aan bieden en bekeek urenlang foto's en films die hem naar eigen zeggen alleen maar ontgoochelden en tot radeloosheid brachten. Hij was overmeesterd en geketend door een macht sterker dan hij, die hem alleen maar ellende had berokkend.

Hij was niet van de ene op de andere dag de slaaf



Geestelijke gevangenschap is zelden het gevolg van een enkele keus of actie. Veelal geeft iemand zijn vrijheid stukje bij beetje prijs, en voor hij het weet is de weg terug afgesneden.



De Heer eist offers van de getrouwen. Hij vroeg Abraham zijn zoon Isaak te offeren. Hij zei tegen de rijke jongeling 'verkoop uw bezit en geef het aan de armen.'

van zijn eigen computer geworden. In een veel eerder stadium had hij zijn nieuwsgierigheid niet kunnen bedwingen en zichzelf wijs-gemaakt dat 'een keertje' kijken geen kwaad kon. Maar bij die ene keer was het niet gebleven, steeds vaker had hij eraan toegegeven, zozeer zelfs dat het een krachtige verslaving was geworden die zijn vrijheid van keuze had aangetast. Pas toen hij in de macht was van zijn verslaving, zag hij in dat hij zijn eigen gevangenschap bewerkstelligd had.

Als we afglijden naar geestelijke slavernij, zal het ons misschien niet opvallen dat onze vrijheid allengs minder wordt. Toch is het zo dat hoe meer geestelijke gevangenschap we ondervinden, kiezen of toestaan, des te minder vrij we zijn in kwesties die van geestelijk belang zijn.

Sommige mensen zeggen dat ze machteloos staan tegenover hun geestelijke slavernij. Zijn ze echt onmachtig? Doorgaans kan geestelijke vrijheid — vrij zijn om goede keuzes te maken — afgemeten worden aan de bereidheid om het voorwerp van begeerte of hartstocht op te offeren. Derhalve is opoffering het leidende beginsel en de sleutel tot bevrijding van slavernij.

Voorbeeld van opofferingsgezinde zendingsechtparen

Echtparen die daartoe lichamelijk en financieel in staat zijn, wordt een offer in de vorm van een voltijdzending gevraagd. Laat het duidelijk zijn dat een slechte gezondheid, onvoldoende financiële middelen en andere omstandigheden meespelen bij het wel of niet vervullen van een zending. Maar als men heel eerlijk kijkt naar de redenen om niet op zending te gaan, zou het wel eens zo kunnen zijn dat het gevaar geestelijk gevangen te raken niet denkbeeldig is. Naar aanleiding van zorgen over huis, auto, boot of uitstaande investeringen, plannen voor een wereldreis of een zomerhuisje en soortgelijke

obstakels dringt de vraag zich op: weerhoudt geestelijke gevangenschap u ervan om voor een zending te kiezen? Zo ja, waarom? Heeft u ervoor gekozen om in slavernij te blijven van wereldse geneugten?

Een toegewijd echtpaar kwam voor de volgende keuze te staan. Nadat zij kort daarvoor een boerderijtje als oudedagsvoorziening hadden gekocht, kregen ze het gevoel dat ze op zending moesten gaan. Zij werden tewerkgesteld in een dorp dat ver bij andere kerkunits vandaan lag. Zij bouwden hun eigen woonruimte, groeven hun eigen waterput, zorgden voor zichzelf en deden hun zendingswerk op de fiets. Hoewel de levensomstandigheden uitermate moeilijk waren, ging het hen in het zendingswerk voor de wind. Ze waren een steun en toeverlaat voor de leden en wisten verschillende mensen tot bekering te brengen.

In de loop van hun zending kreeg dit echtpaar een brief van een familielid waarin stond dat dieven in hun boerderij hadden ingebroken en alle gereedschappen en machines hadden gestolen. Hun werd dringend verzocht om naar huis te komen en orde op zaken te stellen. De zendingspresident liet hen vrij in hun keuze. Dit echtpaar maakte de afweging en besloten te blijven. Zij waren niet in de ban van hun aardse goederen. Zij waren vrij om te kiezen voor de dienst van de Heer, en daar kozen ze voor.

De les van Bileam

Het verhaal van de oudtestamentische profeet Bileam intrigeert mij, omdat het ons inzicht geeft in gevangenschap en vrijheid. Bileam was een Israëlitische profeet die in het grensgebied van Moab woonde in de tijd dat Mozes en de kinderen Israëls zich in de woestijn bevonden. Balak, koning over Moab,



die bang was dat zijn volk onder de voet zou worden gelopen door de kinderen Israëls die door de Sinai reisden, liet Bileam vragen of hij ze wilde vervloeken. Bileam wendde zich tot Heer. Het antwoord van de Heer aan Bileam was: 'Gij zult dat volk niet vervloeken, want het is gezegend' (Numeri 22:12).

Toen Bileam het antwoord van de Heer kenbaar maakte, stelden de zegslieden van de koning Bileam grote rijkdommen in het vooruitzicht. Hoewel Bileam aanvankelijk weigerde tegen de wil van God in te gaan, verlokte de Moabitische koning hem met weelde, eer en politieke invloed. Stukje bij beetje zette Bileam zijn verheven roeping aan de kant om bij de koning in de gunst te komen. Uiteindelijk had hij zo zijn zinnen gezet op het goud en zilver dat de koning hem beloofd had, dat hij samenspande om een vloek over de kinderen Israëls te brengen (zie Numeri 31:16). Zijn begeerte naar rijkdom en macht, maakte van hem een willoos slachtoffer. Hij kwam door het zwaard van Israël om het leven — en hij verloor de geestelijke vrijheid die hij eens had genoten (zie Numeri 31:8).

De rode draad van Christus

Er zijn mensen die vinden dat ze gevangenzitten in hun armoede. Armoede kan inderdaad een handicap zijn, die iemands keuzes beperkt. Armoede is in eeuwige zin echter niet de oorzaak van gevangenschap.

Jezus van Nazaret had maar weinig bezittingen en was op anderen aangewezen voor eten en onderdak. Toch was hij geen gevangene. Zijn bereidheid om alles wat zijn Vader in de hemel van Hem verlangde op te offeren en



alle geboden van de Vader te onderhouden, bracht Hem maximale vrijheid.

De Heer eist offers van de getrouwen. Hij vroeg Abraham zijn zoon Isaak te offeren. Hij zei tegen de rijke jongeling 'verkoop uw bezit en geef het aan de armen' (Matteüs 19:21). De profeet Joseph Smith en de pioniers offerden veel om de kerk

te kunnen vestigen in 'de hoogste der bergen' (Jesaja 2:2). Ook ons vraagt de Heer te offeren.

Vader Lehi smeekte zijn zoons in zijn laatste vastgelegde redevoering om 'de vreselijke ketenen [af te schudden] waarmee gij gebonden zijt, welke de ketenen zijn die de mensenkinderen kluisteren, zodat zij gevankelijk omlaag worden gevoerd naar de eeuwige afgrond van ellende en wee' (2 Nephi 1:13). Zijn woorden doen denken aan Christus' boodschap: 'Een ieder, die de zonde doet, is een slaaf der zonden' (Johannes 8:34).

Hoe schudt iemand dan 'de vreselijke ketenen' van geestelijke gevangenschap af? We zullen ons hart moeten zuiveren, moeten vertrouwen op de Heiland en zijn geboden met volle overgave moeten onderhouden, dan zal Hij ons sterk maken door zijn genadekracht. Elke goede keuze die wij maken kan andere goede keuzes tot gevolg hebben. Ontsnappen aan geestelijke slavernij en onze vrijheid herwinnen is niet altijd gemakkelijk; het kan wel eens een louterend vuur blijken te zijn. Maar door de verzoening en de grote gave van bekering weten we dit: 'Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw' (Jesaja 1:18).

De Heiland heeft beloofd: 'Als gij in mijn woord blijft, zijt gij waarlijk discipelen van Mij en gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken' (Johannes 8:31-32). Laten we ons leven vullen met ware beginselen. In plaats van ons gevangen te laten nemen, kunnen we beter goede keuzes maken en in het woord van de Heiland blijven. Dan zullen we volledig vrij zijn. ■

Ga bij de jongens kijken

Mary Rich Goodwin

Ons huis in Manti (Utah, VS) was klein en ons gezin was heel hecht. Onze zoons, Stewart en Chandler, speelden altijd samen en sliepen op een kamer. De kamer was klein en de jongens sliepen in hetzelfde bed, ieder aan een eind, wat ze niet erg leken te vinden. Hun tenen kwamen niet eens tot het midden van het bed, en vaak hoorden we ze giechelen als ze elkaars voeten kietelden.

Ze groeiden echter al snel uit het bed en we lieten ons oog vallen op een stapelbed. Toen mijn man, Rex, het nieuwe bed in elkaar zette, kende hun vreugde geen grenzen. Hij bevestigde een plank over de lengte van het bovenbed, zodat Stewart, die vier was, er niet uit kon vallen. Chandler was jonger en kleiner en sliep onder. Na het gezinsgebed klommen ze blij in hun nieuwe bed. We hoorden ze door de gesloten deur heen giechelen en fluisteren. Uiteindelijk vielen ze in slaap en nam de stilte bezit van ons huis.

De rest van de avond ging op aan huishoudelijke karweitjes, waarna Rex en ik ons avondgebed hadden. Moe kropen we ons bed in. En voor ik het wist was ik diep in slaap.

Ik werd rond twee uur wakker, opende mijn ogen, keek op de klok en was net van plan me

weer om te draaien toen ik een heel zacht stemmetje hoorde zeggen: 'Ga bij de jongens kijken.' Ik keek of Rex wakker was, maar die sliep als een os. Ik deed mijn ogen weer dicht, maar weer hoorde ik: 'Ga bij de jongens kijken.' Ik was zo moe dat ik niet eens wist of

Na het gezinsgebed klommen de jongens in hun nieuwe bed. We hoorden ze door de gesloten deur heen giechelen en fluisteren.



ik wel wakker was, dus probeerde ik weer in slaap te komen toen ik de stem een derde keer hoorde: 'Ga bij de jongens kijken.' Er drongen zich allerlei verhalen over de stille, zachte stem aan mij op. Ik kon me niet voorstellen waarom ik bij de jongens moest gaan kijken, maar ten slotte stond ik op en liep naar hun kamer.

Ik liep door de donkere gang en door de keuken. Het was stil. Ik liep door de huiskamer en hield stil voor de deur van de jongens. Er kwam een zacht gesnik uit de slaapkamer. Toen ik zachtjes de deur opende, zag ik tot mijn grote schrik dat Chandler uit het bovenbed bungelde. Zijn magere lijfje was tussen de matras en de plank doorgegleeden, maar zijn hoofd was blijven steken. Zijn lichaampje hing slap. Meer dan een gedempte snik kon hij niet uitbrengen, omdat zijn gezichtje in de matras was gedrukt. Stewart sliep als een roos in het onderbed, zich niet bewust van het gevaar waarin zijn broer verkeerde. Ze moeten van bed geruild zijn, nadat we ze hadden ingestopt.

Ik duwde Chandler snel weer door de spleet terug en hield hem dicht tegen mij aan. Hij keek mij met angstige, betraande ogen aan. Ik besepte hoe dicht hij bij de dood was geweest. Ik wiegde hem weer in slaap en legde hem naast zijn broer in het onderbed. Het beeld liet me niet los, Chandler bungelend aan het stapelbed. Ik wist dat ik geen minuut later had moeten komen.

Toen ik naar mijn twee slapende

zoons keek, voelde ik dat de Geest des Heren ons beschermd had en besepte dat ik getuige was geweest van een wonder. Toen ik weer in mijn kamer was, knielde ik neer en dankte mijn hemelse Vader voor de ingevingen aan mij en de veiligheid van ons gezin. ■

Mijn beslissing stond vast

Yazmin Ojeda

Ik was elf toen ik over de kerk hoorde. En vanaf het ogenblik dat ik het kerkgebouw binnenwandelde, had ik een weldadig gevoel. Ik bleef de kerk een paar maanden bezoeken, en in die tijd werd ik twaalf en begon ik met het programma Persoonlijke vooruitgang in de jongevrouwen. Twee maanden later, op 14 augustus, liet ik me dopen.

Het verbaasde de leden in de wijk dat een twaalfjarig meisje zich op eigen houtje liet dopen, zonder haar ouders. Hoe kon dat? Ik heb mijn vader gevraagd of ik mij kon laten dopen. Hij antwoordde: 'Je bent een intelligente jonge vrouw, ik laat die keuze geheel aan jou.' Voor mij stond het vast dat ik niet meer zonder dat weldadige gevoel kon leven dat in mijn leven was gekomen toen ik over het ware evangelie hoorde.

De jaren van mijn middelbare-schooltijd waren zowel prachtig als moeilijk, omdat iemand in de puberteit zich gesteund wil voelen door haar ouders. Het was niet makkelijk om thuis het enige lid te zijn, met ouders die dingen deden die niet strookten met de leringen van de kerk. Maar ik hield mij vast aan de woorden van Nephi: 'Indien gij (...) tot het einde volhardt, zie, zo zegt de Vader: Gij zult het eeuwige leven hebben' (2 Nephi 31:20).

Jaren later lieten mijn jongere broers en zussen zich dopen, maar mijn ouders niet. De zendelingen spraken met hen, maar ze wilden niet gedoopt worden. Ik had het daar moeilijk mee, maar ik wist dat ik een goed voorbeeld gesteld had.



Toen president Hinckley ons eiland bezocht en ons aanmoedigde naar de tempel te gaan, nam ik mij heilig voor een eeuwig huwelijk te sluiten.

Toen ik zestien was, ben ik naar de tempel in Orlando (Florida) gegaan en dat was de mooiste ervaring van mijn leven. Ik ben alleen gegaan en liet mij daar voor mijn voorouders dopen. Twee jaar later, toen ik mijn onderscheiding Voorbeeldige jongevrouw kreeg, was ik daar ontzettend blij mee. Ik voelde dat onze hemelse Vader blij met mij was.

Toen president Gordon B. Hinckley ons prachtige eiland Puerto Rico bezocht en de leden toesprak, had ik de eer om in het koor te zingen. Hij moedigde ons aan om naar de tempel in de Dominicaanse Republiek, een eiland in de buurt, te gaan. Dat deed ik en in die tempel nam ik mijzelf voor om met een teruggekeerde zendeling een eeuwig huwelijk te sluiten.

Ik verwezenlijkte dat doel toen ik een teruggekeerde zendeling ontmoette. We zijn in de Santa Domingotempel (Dominicaanse Republiek) voor tijd en eeuwigheid aan elkaar verzegeld. We hebben nu een kind en ik ben werkzaam in het jongevrouwenpresidium van de ring. Mijn ouders zijn nog steeds geen lid, maar ik ben blij met het voorbeeld dat ik ze gegeven heb. Ik concentreer mij op het goede in mijn ouders, niet op hun tekortkomingen.

Ik weet dat ik tot de ware kerk behoor en dat Jezus Christus mijn Heiland is. Mijn droom is dat ik op een goede dag word verzegeld aan mijn ouders en broers en zussen. Ik hou van dit evangelie dat mij zoveel vreugde en hoop heeft gegeven. ■

De zegen

Joel R. Bryan

Evan Payne was eigenaar van een tankstation en garage in Thousand Oaks (Californië, VS). Hij was de vriendelijkheid zelve en vergat nooit iemands naam. Hij kende zijn klanten, hun kinderen en hun auto's. Evan maakte lange uren, zes dagen per week, en als hij kon helpen stond hij voor je klaar. Tieners die thuis problemen hadden of spaarden voor hun zending, bezorgde hij een baantje. Hij werkte laat of begon vroeg om een klant ter wille te zijn. Bijna iedereen in de stad kende Evan Payne en mocht hem graag.

Ook thuis en in de kerk had Evan het druk. Hij en zijn vrouw, Becky, hadden vijf kinderen tussen de zeven en dertien. Hij was tweemaal raadgever in de bisschop geweest, bisschop en was nu raadgever in ons ringpresidium.

Evan was jong, atletisch, gelukkig en extravert. Hij had donker haar en een knap gezicht. Hij skiede graag en speelde softbal en basketbal. Daarom kon ik het haast niet geloven toen ik hoorde dat hij leukemie had.

In de daaropvolgende maanden werd er thuis, in de wijk en de ring voor hem gevestigd. Evan onderging chemotherapie en werd bestraald. Toen Evans ziekte niet tot staan werd gebracht, werd er bekeken of een van zijn broers donor van beenmerg kon zijn. Zij waren niet geschikt. Hij en

Becky brachten hun zaken in orde en bereidden zich voor op het ergste, maar ondanks de pijn bleef Evan positief. Hij werkte bijna elke dag, hoewel het duidelijk was dat hij veel pijn had.

Op zekere dag ging mijn telefoon. 'Joel.' Het was Evan. 'Heb je vanavond tijd? Er is iemand in jullie wijk die om een zegen gevraagd heeft. Kun jij je vrijmaken?'

'Geen probleem', zei ik. 'Wie wil er een zegen?'

'Sally Carlisle (naam is veranderd). Een oudere zuster uit San Diego. Ze is op bezoek bij haar dochter, Joan Wilson, die niet actief is. Ik zou eigenlijk haar huisonderwijzer moeten vragen, maar ik weet niet wie dat is en ze wil die zegen nu. Kun jij me komen ophalen?'

Opeens kreeg ik last van schuldgevoel. Ik was maanden geleden al toegewezen aan de familie Wilson, maar ik had nog niet eens de moeite genomen om ze te bellen. Vaak had ik willen bellen of langsgaan, maar telkens had ik een excuus. Ik had mijn plicht verzaakt. Ik zei Evan dat ik hem om zeven uur zou ophalen.

Onderweg naar de Wilsons vertelde Evan dat zij al jaren vaste klant van hem waren. Joan was in de kerk opgegroeid maar was als jonge vrouw inactief geworden. Ze was getrouwd met Mike Wilson, die geen lid van de kerk was, en ze hadden hun vier zoons in Mike's geloof grootgebracht. Evan legde uit dat we de moeder van Joan, die griep had, zouden zalven. Joan had Evan in de garage gebeld om langs te

komen. Hij was het enige lid van de kerk dat zij kende.

Joan deed open, maar ging wat anders doen terwijl wij met haar moeder spraken. Sally zei dat ze graag zag dat haar dochter weer terug naar de kerk kwam en veel bad dat Mike en Joan open zouden staan voor het evangelie. Na ons gesprek zalfde ik Sally en Evan zegende haar.

Het was een eenvoudige, troostrijke zegen waarin haar gezondheid werd beloofd.

Toen ik Evan naar huis bracht, was ik dankbaar dat ik bij die priesterschapszegen was geweest. Ik was ook dankbaar dat ik aan de familie Wilson was voorgesteld en had kunnen praten met Evan Payne, die een paar maanden later zou overlijden.

In de daaropvolgende jaren ging ik geregeld bij de Wilsons op bezoek. Ze ontvingen mij hartelijk als vriend van Evan. In het begin praatten we eigenlijk alleen over Evan en hoeveel goeds hij tot stand had gebracht. Ik bleef vijftien jaar huisonderwijzer van de Wilsons en probeerde hen zoveel mogelijk in de trant van Evan te helpen. Mike en Joan werden goede vrienden van mij, die ook voor mij klaar stonden.

Hoewel Joan nooit actief is geworden en Mike nooit lid is geworden, is hun vriendschap mij zeer dierbaar. Ik was werkzaam als bisschop toen Joan overleed. Kort na haar dood schonk Mike een ruim bedrag aan het zendingsfonds van de wijk. Dat geld kwam ten goede aan een zendeling uit onze wijk die in zijn tienertijd tot de kerk was toegetreden en geen steun kreeg van zijn familie. Mede door Mike's bijdrage kon de jonge zendeling het hart van vele bekeerlingen raken.

Hoewel ik er zeker van ben dat Evan Payne er op die bewuste avond lang geleden niet op uit was om mij een les te leren, werd het voor mij duidelijk dat het werk van de Heer geen last is. Ik probeer evenals Evan oprechte interesse en zorg te tonen voor de kinderen van onze hemelse Vader. En als huisonderwijzer probeer ik zo getrouw te zijn als Evan en zoals de Heiland dat graag ziet. ■



Ik zalfde zuster Carlisle, en Evan zegende haar. Toen ik Evan naar huis bracht, was ik dankbaar dat ik met hem had kunnen praten.

PAUL VANDENBERGHE
Kerkelijke tijdschriften

ÉÉN DAG BURGEMEESTER

Stel je voor dat je een jonge heilige der laatste dagen bent uit Trujillo (Peru). Stel je nu ook voor dat je burgemeester bent.

In een plaatselijke krant verscheen een artikel over Amy Arreátegui Pozo. Op de foto's in de krant (tegenoverliggende pagina) maakt Amy kennis met de echte burgemeester van Trujillo en neemt zij haar dagschema door.

Het valt niet mee om goede keuzes te maken als je vijftien bent. Maar als honderdduizenden jouw besluiten aan den lijve ondervinden, is dat toch wel andere koek. Dat overkwam Amy Arreátegui Pozo, toen zij uit 123 scholieren gekozen werd tot burgemeester van Trujillo (Peru), qua inwonertal de derde stad van het land. Dat wil zeggen voor één dag.

Amy, een lauwermeisje uit de wijk Mousserat in de ring Trujillo-Laureles (Peru), volgde haar voortgezet onderwijs op de Academie voor Stedenbouwkunde. 'Een van mijn doelen was', zegt Amy, 'voorzitter te worden van de scholierenraad op deze school. En dat lukte. Dat was een droom van mij. Mijn volgende doel was de 'Eén dag burgemeester'-wedstrijd te winnen, en kijk eens aan. Dat is me uiteindelijk gelukt. Ik heb gewonnen omdat ik veel vertrouwen in mijzelf heb.'

Natuurlijk hielp het ook dat ze heel veel goede ideeën had over verbeteringen aan scholen en wijken in de stad. Het heeft haar heel wat tijd gekost om met ideeën voor de wedstrijd te komen, maar toen ze die eenmaal had was het vrij eenvoudig om een schifting te maken. Daarbij gebruikte Amy de methode die ze al vaker had beproefd — een methode die haar het zelfvertrouwen heeft gegeven waarover ze sprak. Het is de methode van vragen en antwoord krijgen op gebed.

'Ga altijd tot je hemelse Vader als je een beslissing te nemen hebt, dan zul je altijd de juiste keuzes maken', zegt Amy. Dat is de reden waarom ze de verantwoordelijkheid aan kon toen de stad Trujillo een resolutie aannam om haar 'één dag burgemeester' te maken. De gemeenteraad zou 24 uur de besluiten die zij nam als burgemeester bekrachtigen. Alle contracten, besluiten en volmachten zouden wettelijk bindend zijn.

Eén dag burgemeester

Amy arriveerde om half acht 's ochtends op het stadhuis, zelfs vóór burgemeester José Murgia Zannier, al tien jaar burgemeester van Trujillo. Nadat ze officieel geïnstalleerd was, had ze een vergadering met burgemeester Murgia om haar dagschema door te nemen. Zo begon haar drukke dag als burgemeester.

Met de ambtsauto van de burgemeester bracht ze een bezoek aan een park, waar de stad van plan is een sport- en ontspanningscentrum te bouwen. Daarna bezocht ze een openbare school, waar ze ontvangen werd door het hoofd van de school, en inspecteerde de



QUINCENARIO DE INFORMACIÓN, COMENTARIO E INVESTIGACIÓN EL HERALDO

ORGANO DE DIFUSIÓN DEL CONSORCIO EDUCATIVO MAS GRANDE DEL NORTE DEL PERÚ

Director: Manuel Rodríguez R.

6/ EL HERALDO



Amy Arreátega da la bienvenida al Ing. José Murgo



Amy Arreátega firma una resolución de Alcaldía. El Ing. José Murgo observa



"Furgón" sube al vehículo oficial



qui en conferencia de prensa

uchísimo por hacer...

”

lase de llegar a...
el país...
hace fal...
distribuir...
a, pero, so...
n empeña y...
dia y positi...
éxito”, dijo...
atega Pozo...
de Trujillo”

menos se prolongue por una se-
mana. Por ejemplo, estuve en
Huerta Bella, en el Centro Educa-
tivo N° 82050 y pude comprobar
que tiene múltiples necesidades.
Pero, contestando su pregunta,
uno de mis proyectos sería reali-
zar una reunión de concertación
entre el alcalde y los burgomaes-
tres vecinales para que éstos ex-
pongan sus problemas y necesi-
dades.

apoyando con la construcción de
dos aulas, pero lamentablemente
la municipalidad no puede aten-
der a todos por falta de presu-
puesto

- Finalmente, ¿cuál sería tu
análisis de la ciudad de Trujillo?

- En el breve recorrido que he
realizado por algunas zonas de
Trujillo, me he dado cuenta de la
verdadera realidad trujillana. Es
una realidad que muchos trujilla-



vorderingen aan de bouw van twee klaslokalen.

Terug op het stadhuis ging Amy in vergadering met een beambte van het bureau voor rechtsbijstand en met de directeur van het kindertehuis San José. Amy besloot een groep werklui naar het kindertehuis te sturen om een paar noodzakelijke reparaties te verrichten. Ook andere scholen maakten hun opwachting om een geldelijke bijdrage te bepleiten.

Tijdens een persconferentie lanceerde Amy haar project voor tienerleiderschap, getiteld, 'Een uitdaging voor de toekomst'. Sinds de start van haar project vergaderen tienerleiders op ruim honderd scholen maandelijks met overheidsfunctionarissen om onderwijsbehoeften te bespreken.

Daarna zat Amy de gemeenteraad voor, heette de raad welkom en nam de presentie op. Ook plantte ze ter gelegenheid van de opening van een gerenoveerd park een boom en luisterde naar wat omwonenden te zeggen hadden. Die avond woonde ze een cultureel evenement bij op een van de pleinen van de stad.

Het was een drukke dag voor Amy, een jonge vrouw die in een van de plaatselijke dagbladen werd geprezen als 'intelligent, kalm, welbespraakt en charismatisch, een leider die zichzelf grote doelen stelt.'

Onderwijs en prioriteiten

Doordat ze een dag burgemeester

ria por Trujillo...
- Empezando por la coo-
que es la base, hay bastantes co-
legios que necesitan apoyo.
que están en mal estado y
la verdadera rea-
ones co-

me
son
en-
da-
ores
e ne-
tucha
ejadas
teeder
Es su-



was, kreeg Amy oog voor de vele noden in haar stad. Een van die noden — onderwijs — was al een belangrijk beleidspunt in Amy's plannen en projecten. Maar hoewel school belangrijk is, zijn er aspecten in ons leven die vóór school gaan.

'Ik heb het gevoel dat de jongeren in Trujillo, voor velen de culturele hoofdstad van Peru, de kerk op de tweede plaats zetten en meer aandacht hebben voor hun studie', zegt Amy. 'Er zijn veel jongeren in de kerk die niet op zending gaan, omdat ze hun studie aan de universiteit willen afmaken. Ook zijn er die niet meer naar het instituut of de kerk gaan.'

Hoewel Amy dus hard leert en graag psychologie wil worden, werkt ze ook hard in haar roeping van zondagsschoolleerkracht en aan haar geestelijke vooruitgang. Ze begrijpt dat er voor alles een tijd is: een tijd voor studie, een tijd voor kerk, en een tijd voor vrienden, familie en ontspanning.

Het is een kwestie van perspectief en prioriteit. Amy legt uit: 'De profeet zegt juist dat jongeren een zo goed mogelijke opleiding moeten volgen en dat de Heer ons daar altijd bij zal helpen, dus hoeven we de kerk niet links te laten liggen omdat we een opleiding willen volgen. Hoewel een opleiding belangrijk is, is gehoorzaamheid aan onze hemelse Vader belangrijker.'

Beginselen boven vrienden

Jongeren in Peru hebben met dezelfde problemen te maken als jongeren in de rest van de wereld. De wereldse verleidingen die- nen zich overal aan: pornografie, onzedelijkheid en oneerlijkheid.

'Mode en alle nieuwe trends in bijvoorbeeld de muziek zijn ook een probleem, omdat de niet-leden in de meerderheid zijn

en de toon zetten, daardoor kom je soms in de verleiding om je te voegen naar de meerderheid en niet naar onze beginselen', zegt Amy. Ze waarschuwt dat we ons niet onder druk moeten laten zetten door vrienden die vinden dat we het allemaal niet zo nauw moeten nemen. Ook zegt ze: 'Een andere probleem is dat wanneer een jongere lid van de kerk wordt, hij of zij soms zijn vrienden en vriendinnen kwijtraakt.'

Amy voelt zich gezegend dat ze vrienden heeft gevonden in haar familie en onder de kerkleden en seminariecuristen. Daar put ze veel kracht uit. Ze hebben haar gesteund en aangemoedigd om de Heer te volgen.

Vertrouwen in je beslissingen

Wat zijn haar toekomstplannen nu ze weet hoe het voelt om burgemeester van Trujillo te zijn? 'Ik begin denk ik als studentenleider', zegt Amy, 'en daarna misschien burgemeester van een dorp, dan een leidinggevende functie in een district, en dan wil ik de eerste vrouwelijke president van Peru worden.'

Amy zegt dat het veel jongeren aan vertrouwen ontbreekt om doelen te stellen en die te verwezenlijken, omdat ze niet weten waarom ze op aarde zijn en wat ze met hun leven moeten doen. Door het evangelie tot leidraad van haar leven te nemen, heeft Amy het vertrouwen gekregen om te slagen in al het rechtvaardige dat ze verlangt.

'Ik ben nader tot mijn hemelse Vader gekomen door te bidden en Hem om een bevestiging te vragen bij welke beslissing ik ook moet nemen', zegt ze. 'Ik vind het heel bijzonder om zijn Geest te voelen en te weten dat Hij mijn keuzes goedkeurt. Daardoor weet ik dat ik kan rekenen op zijn hulp.' ■

Op de foto uit de krant (tegenoverliggende pagina) opent Amy een gerenoveerd stadspark. Inzet: Amy (middenvoor) met haar vrienden en vriendinnen van het seminarie.



Een bron van kennis

De *Liabona* is een bron van kennis voor mij en schenkt mij de kracht om mijn problemen van dag tot dag aan te pakken. Het interview met ouderling Henry B. Eyring, getiteld 'Bespreking van schriftstudie' in het julinumnummer van 2005 vond ik sensationeel. Dankzij dit artikel heb ik geleerd de Schriften doeltreffender te gebruiken.

Sandro Everaldo Ponte Machado (Brazilië)

Belangrijke lichtfakkels

Sinds ik lid van de kerk ben, lees ik met veel plezier in de Tongaanse *Liabona*. Door het tijdschrift heb ik veel meer begrip gekregen van het evangelie. Ik ben instuutleerkracht en ik gebruik graag de *Liabona* bij de voorbereiding van mijn lessen, toespraken en opbouwende gedachten. Ik concentreer me daarbij op de boodschap van het Eerste Presidium. De beginselen en leringen van het evangelie zijn lichtfakkels in mijn leven. Doordat ik in de *Liabona* lees en de Schriften bestudeer, voel ik goddelijke kracht en leiding van de Geest. Dat geeft mij de kracht om op het nauwe pad te blijven op deze gevaarlijke tocht. Ook geniet ik van het nieuws over leden van de kerk in andere landen.

Saiatua 'Te'ula Fa'apoi (Nieuw-Zeeland)

Liabona op het internet

Ik ben heel dankbaar voor de artikelen in de *Liabona*. Ik ben nog dankbaarder dat het tijdschrift ook op internet beschikbaar is, zodat ik het overal kan lezen, ongeacht waar ik ben. Ik lees de *Liabona* af en toe op het internet en daar ben ik zeer mee geholpen. Ik zou graag zien dat het volledige Boek van Mormon in het Spaans op het internet verscheen en, zo mogelijk, alle standaardwerken. Ze overal te kunnen lezen zou een grote zegen zijn.

José Carrasco Benites (Peru)

Noot van de redactie: De *Liabona* is in 12 talen op het internet beschikbaar. Ga naar www.lds.org en klik op de wereldkaart. Kies vervolgens een taal. De Schriften staan nu ook in het Spaans op www.lds.org.

VOORUIT KIJKEN

Bent u een nieuw lid van de kerk of kent u een nieuw lid?

Mis het oktobernummer van de *Liabona* dan niet. Het is speciaal voor de nieuwe leden van de kerk en voor andere lezers die het aan een nieuw lid willen geven.

ONTWERP EEN POSTER

Hieronder is een plaat zonder titel of tekst. Probeert u eens een poster van de plaat te maken. Van welke evangelische waarheid zou deze plaat een illustratie kunnen zijn? Schrijf een korte, pakkende titel (1–6 woorden) voor bovenaan de poster en wat tekst voor onderaan. U zou bijvoorbeeld ook een schrijtuurplaats kunnen vermelden. In voorgaande nummers en op pagina 24 van dit nummer vindt u voorbeelden van posters.

Wij hebben uw inzending vóór 15 augustus 2006 nodig. U kunt hem sturen naar:

Liabona Poster

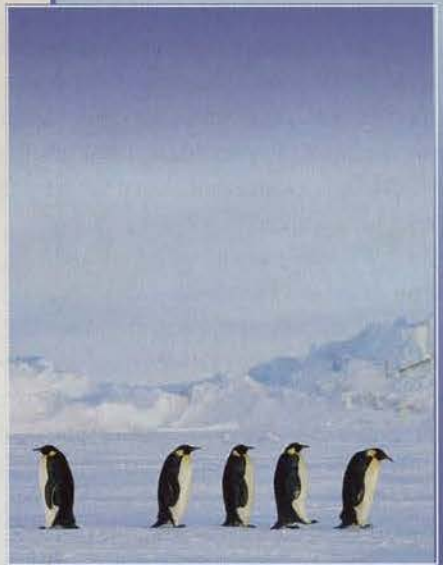
50 E. North Temple St. Rm. 2420

Salt Lake City, UT

84150-3220, USA

Of e-mail:

liabona@ldschurch.org





KOPREIN NIEUWSTADT

De storm tegemoet, Byron Pixton

Dit jaar is het 150 jaar geleden dat de handkarpioniers op weg gingen. Daarom gedenken we de tien handkarcolonnes die tussen 1856 en 1860 uit Iowa City (Iowa) en Florence (Nebraska) hun weg vonden naar de Salt Lake Valley. Hoewel het overgrote deel van deze colonnes de 1600 kilometer zonder noemenswaardige problemen aflegden, werden twee van de colonnes in Wyoming verrast door vroege sneeuwstormen, waardoor velen de dood vonden.



'Wij geloven in God, de eeuwige Vader, en in zijn Zoon, Jezus Christus, en in de Heilige Geest. (...) Ik heb geen enkele twijfel dat Zij elk apart bestaan.

Dat zij elk afzonderlijk bestaan bleek duidelijk toen Jezus zich door Johannes in de Jordaan liet dopen. De Zoon van God stond in het water. De stem van de Vader was duidelijk hoorbaar toen Hij verklaarde dat dit zijn Zoon was, en de Heilige Geest manifesteerde zich in de vorm van een duif.' Zie President Gordon B. Hinckley, 'In dit goddelijke drietal geloof ik', p. 2.